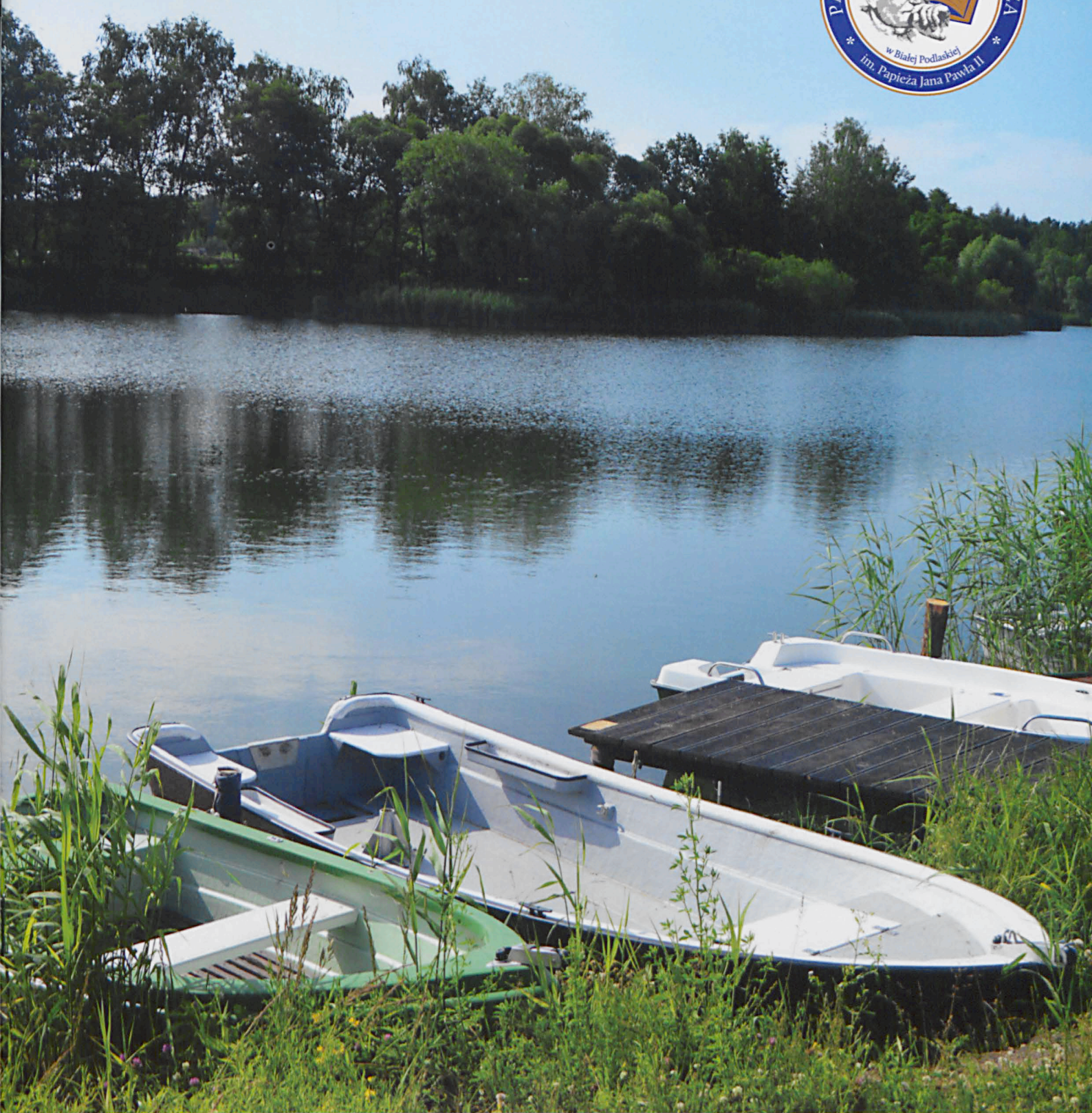
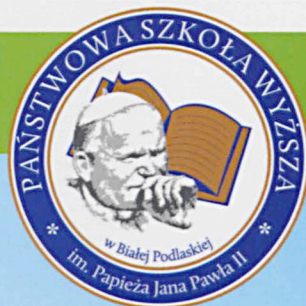

BIALSKI PRZEGLĄD AKADEMICKI

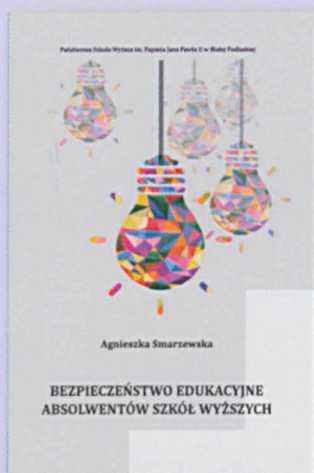
CZASOPISMO PAŃSTWOWEJ SZKOŁY WYŻSZEJ IM. PAPIEŻA JANA PAWŁA II W BIAŁEJ PODLASKIEJ

NR 27 – WRZESIEŃ 2017
ISSN 2081-6324

OŚRODEK PSW W MIĘDZYRZECU PODLASKIM

WYDAWNICTWO PSW POLECA

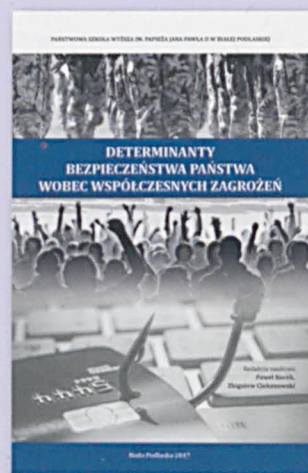
BEZPIECZEŃSTWO EDUKACYJNE ABSOLWENTÓW SZKÓŁ WYŻSZYCH

Agnieszka Smarżewska
2016, ISBN 978-83-64881-33-6
cena: 22 zł

STOSUNEK MATURZYSTÓW POŁUDNIOWEGO PODLASIA DO RELIGII, MORALNOŚCI I EKUMENIZMU

Wiesław Romanowicz
2017, ISBN: 978-83-64881-36-7
Cena: 18 zł

DETERMINANTY BEZPIECZEŃSTWA PAŃSTWA WOBEC WSPÓŁCZESNYCH ZAGROŻEŃ

red. nauk. Paweł Borek,
Zbigniew Ciekanowski
2017, ISBN 978-83-64881-37-4
Cena: 16 zł

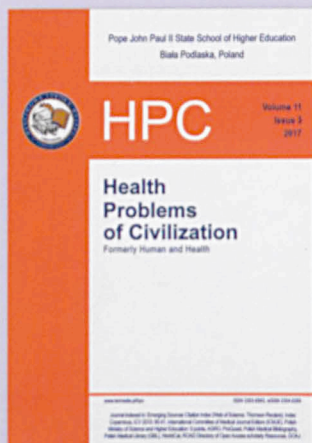
KOŁA NAUKOWE – SZKOŁĄ TWÓRCZEGO DZIAŁANIA. EDYCJA PIĄTA

red. A. Baranowska, E. Niżnikowska
2017, ISBN 978-83-64881-35-0
Cena: 10 zł

O CZYM MÓWI I NIE MÓWI EKONOMIA

Włodzimierz Wójcicki
2017, ISBN 978-83-64881-34-3
Cena: 20 zł

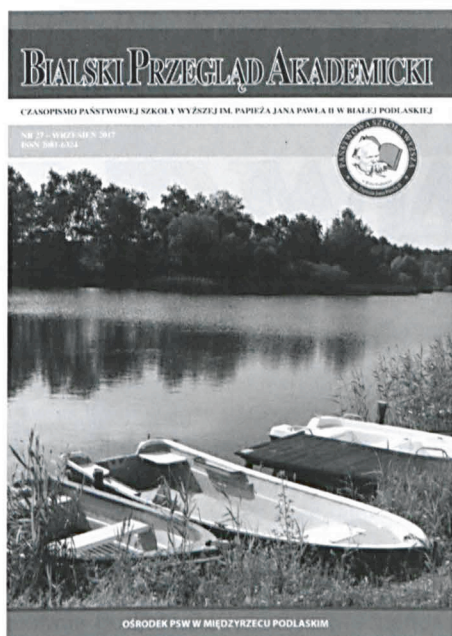
HEALTH PROBLEMS OF CIVILIZATION
red. nac. Józef Bergier,
tom 11, nr 3, 2017

ROZPRAWY SPOŁECZNE
red. nac. Marian Nowak
tom 11, nr 3, 2017

**ECONOMIC AND REGIONAL STUDIES
STUDIA EKONOMICZNE I REGIONALNE**
red. nac. Mieczysław Adamowicz
tom 10, nr 3, 2017

Od Redakcji

Bieżący numer „Bialskiego Przeglądu Akademickiego” otwieramy rozmową z Rektorem PSW, prof. Józefem Bergierem, który opowiada o planach uczelni na przyszłość i przypomina dotychczasowe osiągnięcia. W wywiadzie poznajemy także opinię Rektora na temat projektu ustawy o szkolnictwie wyższym i przyznania większych uprawnień dziekanom obydwu Wydziałów. Prócz tego prezentujemy sylwetki władz Uczelni na kadencję 2017-2021.

W materiale dr Doroty Karwackiej, Kanclerz PSW, opisujemy inwestycje zrealizowane i planowane przez Uczelnię. Nacisk położony został na infrastrukturę sportową, z której korzystać będą nie tylko studenci, ale również lokalna społeczność. Na okładce umieściliśmy zdjęcie z międzyszeckich jezior – tamtejszy ośrodek należący do PSW wzbogacił się o nowe, wygodne domki letniskowe. O tym także piszemy na łamach czasopisma.

Wrześniowe wydanie bardzo wiele miejsca poświęca podróżom do innych krajów – Czytelnicy mogą się zapoznać z relacjami z wyjazdów studenckich (wizyty studyjne w ramach projektów realizowanych w PSW) i pobytów wykładowców PSW za granicą w ramach programu Erasmus. Także rubryka Duszpasterstwa Akademickiego wpisała się w tę tematykę – ks. dr Jacek Mucha w niezwykle sposób opisuje pielgrzymkę do Santiago de Compostela.

W stałych rubrykach prezentujemy ciekawe pozycje wydawnicze polecane przez Bibliotekę Akademicką. Bibliotekarze korzystają z okazji, by opisać też akcję „Noc Bibliotek” – ten niecodzienny sposób na promocję czytelnictwa i zaprezentowanie nowego budynku Biblioteki spotkał się ze sporym zainteresowaniem i wpisał się w ogólnopolski trend. Oprócz tego zachęcamy do przeczytania „Dodatku Studenckiego” i kalendarium z najważniejszymi wydarzeniami.

Przyjemnej lektury!

Spis treści

Rozmowa z Rektorem PSW, prof. zw. dr. hab. Józefem Bergierem	2
Kalendarium	4
Nowe władze PSW	6
Nowe obiekty sportowe PSW	12
Ośrodek PSW w Międzyrzeczu	14
Biblioteka poleca	15
Noc w bibliotece akademickiej	16
Absolwent PSW	18
Edukacja i przyszłość	19
Erasmus+ w Portugalii	20
Erasmus+ w Neapolu	22
Z Białej Podlaskiej do Hiszpanii – krok na rynek pracy	26
Studenci turystyki i rekreacji PSW na Wyspach Kanaryjskich	28
Studenckie Koło Naukowe „eRka” na przestrzeni lat	30
Camingo de Santiago	34
Dodatek studencki	37
AZS PSW Biała Podlaska wicemistrzem Polski juniorek	39

Bialski Przegląd Akademicki
Nr XXVII – wrzesień 2017
ISSN 2081-6324

Bialski Przegląd Akademicki jest czasopismem informacyjnym, wydawanym przez PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, skierowanym do pracowników i studentów uczelni oraz adresatów zewnętrznych.

Nadzór programowy i redakcyjny
prof. zw. dr. hab. dr h.c. Mieczysław Adamowicz

Redakcja:
mgr Agnieszka Filipiuk, mgr Paulina Rynkiewicz

Korekta
mgr Agnieszka Filipiuk, mgr Paulina Rynkiewicz

Zdjęcia nieoznaczone inaczej: archiwum PSW

Skład i druk: Drukarnia Laser-Graf, tel. 24 366 88 82

Adres redakcji

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
Seksja Nauki i Wydawnictw
21-500 Biała Podlaska, ul. Sidorska 95/97, pok. 334
tel. 83 344 99 63, 83 344 99 00 wew. 271
e-mail: p.ryniewicz@pswbp.pl, a.filipiuk@pswbp.pl

Wydawca

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

Wszelkie prawa zastrzeżone

Autorki publikacji nie otrzymują honorariów oraz akceptują jednoczesne ukazanie się artykułów na łamach „BPA” i w Internecie. Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, zmian tytułów i redagowania tekstów dostarczonych w celu publikacji. Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych i nie odpowiada za treść zamieszczanych reklam oraz ogłoszeń.

DUŻE ZAINTERESO TO EFEKT 18 LAT BU

Rozmowa z Rektorem PSW, prof. zw. dr. hab. Józefem Bergierem.

w ciągu najbliższych kilku miesięcy podjąć decyzję o budowie nowego domu studenta, gdyż okazuje się, że tak duża liczba studentów wymaga większej liczby mieszkań.

Działalność naukowa wiąże się z wzmacnianiem własnej kadry naukowej. Co w tym obszarze udało się już osiągnąć, a co jeszcze znajduje się w sferze planów i zamierzeń?

■ Najbliższe dni to dni symboliczne. Pierwszy nauczyciel akademicki, który rozpoczął pracę w naszej uczelni jako magister, następnie uzyskał stopień doktora, kilka tygodni temu uzyskał stopień doktora habilitowanego – mowa tu o pani Danucie Guzal-Dec. Jest to dobry przy-

kład dla dalszego rozwoju samodzielnych pracowników naukowych. Głęboko wierzę, że podczas kolejnej inauguracji roku akademickiego będę mógł wymienić kolejne nazwiska. Realizujemy stały rozwój naukowy pracowników, o czym świadczy grupa kolejnych pięciu nauczycieli, którzy uzyskali stopień doktora, w tym cztery z nauk o zdrowiu i jedna w dziedzinie językoznawstwa.

Uczelnia dąży do akademickości, o czym Pan Rektor wspominał już nie raz. Uzyskanie przez Wydział Nauk Ekonomicznych i Technicznych kategorii A, a przez Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych kategorii B, to ważne etapy na tej drodze i wielkie osiągnięcie. Czy istnieje szansa utrzymania, a może poprawienia pozycji wydziałów?

■ Dowiemy się o tym w trakcie czytania tego artykułu. Naszym marzeniem jest utrzymanie tak wysokich kategorii, bo w przyszłości, w myśl zapisów nowej ustawy, uczelnie posiadające wysokie oceny parametryczne (B+) będą automatycznie posiadały uprawnienia doktoryzowania. Chciałbym wierzyć, aby w niedalekiej przyszłości dotyczyło to dwóch dziedzin nauki, a więc nauk o zdrowiu i nauk ekonomicznych.

Uczelnia od początku jej powołania była zarządzana centralnie. To przyniosło jej sukcesy. Czy jednak w nowej sytuacji zwiększonych zadań nie powinna być wzmacniana ranga i samodzielność wydziałów. Wydziały otrzymały np. własne środki na działalność statutową. Czy za tym nie powinny pójść większe uprawnienia dla dziekanów do dysponowania tymi środkami? Czy nie należy na szczebel wydziałów przesunąć nieco większej odpowiedzialności za funkcjonowanie i rozwój całej uczelni?

■ Jestem za dużą decentralizacją zarządzania uczelnią, wszędzie tam, gdzie jesteśmy do tego przygotowani. Najlepszym przykładem jest właśnie samodzielne zarządzanie przez Wydział dużymi środkami przyznanymi przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego na badania naukowe. Jestem bardzo ciekaw tego sprawdzianu. Jeśli się powiedzie, powinniśmy jeszcze bardziej decentralizować nasze działania, bo dojrzała decentralizacja to dobra praktyka.

W jakim miejscu znajduje się Uczelnia, jeśli mowa o uprawnieniach do nadawania stopnia doktora? Stosowny wniosek złożył Wydział Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych – czy podobne plany ma Wydział Nauk Ekonomicznych i Technicznych?

Panie Rektorze, początek nowej kadencji to okres zwrócenia uwagi na najważniejsze elementy rozwoju uczelni. Jakie nowe strategiczne działania są planowane? Jakie nowe wyzwania stoją przed Uczelnią w zakresie rozwoju infrastruktury, działalności dydaktycznej, naukowej?

■ Konsekwentnie pracujemy nad uzyskaniem uprawnień doktoryzowania w naukach o zdrowiu, a więc realizujemy strategiczny cel bycia w przyszłości uczelnią akademicką. Ten rok też pokazuje pozytywne działania w zakresie umiędzynarodowienia, chcemy to umiędzynarodowienie w jeszcze większym zakresie rozwinąć w kolejnych latach. Jeżeli chodzi o rozwój infrastruktury, to właśnie dnia 11 października rozpoczęliśmy budowę kompleksu odkrytych pływalni, które będą służyły działalności dydaktycznej, a także dla lokalnego społeczeństwa. Planujemy

BUDOWANIE UCZELNIĄ BUDOWANIE MARKI

■ Aktualnie wniosek Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych jest w recenzjach Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów i Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego. Jestem przekonany, że decyzje zostaną podjęte do końca roku kalendarzowego. Myślę, że byłby to najmilszy upominek gwiazdkowy dla całej społeczności naszej uczelni. Jeżeli chodzi o Wydział

będziemy mogli rozmawiać o prawdziwym projekcie. To dobrze, że mamy rok czasu – tak jest w zapowiedziach – na konsultacje, by ustawa mogła wejść w życie 1 października 2018 roku. Życzę, żeby ta nowa ustawa weszła w życie w zapowiadany terminie, bo to dobra informacja dla naszej uczelni.

z którymi współpracujemy, głównie poprzez odbywanie praktyk przez naszych studentów. Odbyły się dotychczas dwa spotkania między naszą uczelnią a Filią Akademii Wychowania Fizycznego w Białej Podlaskiej, poświęcone wspólnym badaniom naukowym. Głęboko wierzę, że jeszcze w tym roku kalendarzowym pojawią się wspólne projekty badawcze, które mogą poprawić jakość

Tegoroczna rekrutacja jest szczególnie radosna dla nas – wiemy, że przyjmimy o około 20 procent większą liczbę studentów niż w ubiegłym roku. Ciesząc się, zadajemy sobie naturalne pytanie, co jest powodem dużego zainteresowania uczelnią. Wszystko wskazuje na to, że to jest efekt osiemnastu lat budowania marki uczelni i wysokiej oceny w prestiżowym rankingu „Perspektyw”.

Nauk Ekonomicznych i Technicznych, stale analizujemy dobry czas złożenia takiego wniosku. Myślę, że pierwsza habilitacja z ostatnich tygodni z nauk ekonomicznych oraz szansa kolejnych są dobrym znakiem, by w terminie nie później niż dwa lata od naszej dzisiejszej rozmowy Wydział Nauk Ekonomicznych i Technicznych złożył wniosek o uprawnienia doktoryzowania w dziedzinie nauk ekonomicznych.

MNiSW przygotowuje zmianę Ustawy prawo o szkolnictwie wyższym. Jakie są planowane działania Ministerstwa dotyczące funkcjonowania państwowych wyższych szkół zawodowych, w gronie których znajduje się PSW?

■ Projekt nowej ustawy brzmi optymistycznie – w mojej ocenie dla tego typu uczelni, jak nasza. Martwi mnie tylko fakt, że po prezentacji projektu ustawy na Kongresie Nauki przez pana ministra Gowina usłyszeliśmy informację, że ten projekt nie ma uzgodnień rządowych. Głęboko wierzę, że w ciągu kilku tygodni czy miesięcy te uzgodnienia nastąpią i wówczas

Mówi się ostatnio o podwyżkach dla nauczycieli szkół podstawowych, liceów itp. Czy podobne plany ma resort nauki wobec nauczycieli akademickich i pracowników administracji uczelni? Czy kwestie te podnoszone są w trakcie posiedzeń Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych?

■ Czekamy na dobre informacje od naszego resortu, czyli Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Myślę, że słusznie rozmawiamy o tej kwestii, gdyż faktycznie rząd podjął decyzje dotyczące nauczycieli placówek oświatowych – to dobry moment, aby także pamiętać o uczelniach wyższych.

Jak kształtuje się współpraca na linii PSW – władze miejskie i wojewódzkie, a także PSW – AWF?

■ W swoim wystąpieniu w najbliższych dniach inauguracyjnych nowy rok akademicki podkreślę dobrą współpracę z samorządem miasta Biała Podlaska oraz powiatu bialskiego, a także z lokalnymi instytucjami,

wspólnych badań naukowych i tym samym dać większą szansę publikowania ich w prestiżowych czasopismach z listy filadelfijskiej.

Czy mógłby Pan skomentować wyniki rekrutacji na rok akademicki 2017/2018?

■ Tegoroczna rekrutacja jest szczególnie radosna dla nas – wiemy, że przyjmimy o około 20 procent większą liczbę studentów niż w ubiegłym roku. Ciesząc się, zadajemy sobie naturalne pytanie, co jest powodem tak dużego zainteresowania uczelnią. Wszystko wskazuje na to, że to jest efekt osiemnastu lat budowania marki uczelni i wysokiej oceny w prestiżowym rankingu „Perspektyw” – bycia najlepszą uczelnią spośród trzydziestu pięciu państwowych wyższych szkół zawodowych, dwa razy z rzędu – w roku 2016 i 2017. Nieskromnie powiem, że marzeniem moim i kierownictwa uczelni jest powtórzenie po raz trzeci takiego wyniku podczas uroczystej gali, która odbywa się z reguły w maju każdego roku kalendarzowego.

Dziękujemy za rozmowę.

Zdj. 1

Kalendarium

CZERWIEC – SIERPIEŃ 2017

CZERWIEC

– studenci kierunku turystyka i rekreacja na zakończenie pierwszego roku (lic.) realizowali zajęcia w ramach obozu letniego.

Podczas tych zajęć zdobywali umiejętności praktyczne z żeglarstwa, windsurfingu, survivalu oraz kajakarstwa. Tegoroczny obóz odbył się na Mazurach, w miejscowości Ogonki koło Węgorzewa (zdj. 1).

6 czerwca

– miała miejsce ogólnopolska akcja „Noc Bibliotek”, do której dołączyła również Biblioteka Akademicka PSW. Główny cel akcji to pokazanie mniej znanej strony biblioteki – miejsca kultury otwartego na pasję swoich obecnych i przyszłych użytkowników. Szerzej na ten temat na str. 16-17.

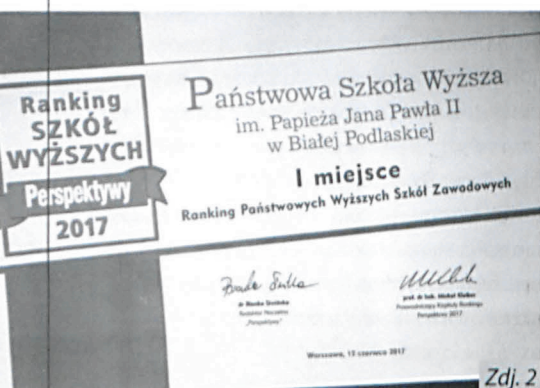
12 czerwca

– Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej po raz drugi zwyciężyła w prestiżowym Rankingu Szkół Wyższych Perspektywy – Rankingu państwo-

wych wyższych szkół zawodowych. Na kolejnych pozycjach znalazły się: Państwowa Wyższa Szkoła Techniczno-Ekonomiczna im. ks. B. Markiewicza w Jarosławiu, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona w Legnicy i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Tarnowie. O tym wydarzeniu szczegółowo pisaliśmy w poprzednim numerze (zdj. 2).

13 czerwca

– miała miejsce uroczysta gala podsumowująca pierwszą edycję Białskiej Ligi Młodych Przedsiębiorców organizowanej przez Katedrę Ekonomii i Zarządzania. Laureatem I miejsca został Piotr Demidowicz z Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Białej Podlaskiej (zdj. 3).

Zdj. 2

Zdj. 3

17 czerwca

– odbyły się Wybory Miss PSW 2017. Tytuł najpiękniejszej zdobyła Izabela Turuta, studentka bezpieczeństwa narodowego. W poprzednim numerze opublikowaliśmy relację z tego wydarzenia.

24-30 czerwca

– miał miejsce Finał Klubowych Mistrzostw Polski Juniorek w Piłce Nożnej. Juniorki AZS PSW wywalczyły wicemistrzostwo Polski. To największy sukces w historii białskiej piłki nożnej. O sukcesie tym piszemy na str. 40-41. Warto dodać, że rozgrywki odbyły się na profesjonalnym, nowym trawiastym boisku, na modernizację którego PSW pozyskała dofinansowanie z Ministerstwa Sportu i Turystyki. Więcej na temat nowych inwe-

stycji związanych z infrastrukturą sportową można przeczytać w artykule na str. 12-13.

25 czerwca – 1 lipca

– w PSW odbyły się Mistrzostwa Europy w Trójboju Siłowym, Wyciskaniu, Przysiadzie oraz Martwym Ciągu – European Championships Powerlifting Bench Press Deadlift. Więcej na ten temat piszemy w artykule na str. 39.

LIPIEC

– funkcjonowanie rozpoczął zmodernizowany uczelniany Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy w Międzyrzeczu Podlaskim. Obiekt wzbogacił się o cztery nowe domki

letniskowe z 22 miejscami noclegowymi. W materiale na str. 14 można przeczytać m.in. o historii miejsca, w którym obecnie znajduje się ośrodek.

SIERPIEŃ

21 sierpnia

– podpisano umowę z białską firmą Budomex, która wykona prace związane z budową odkrytej pływalni PSW, która będzie zlokalizowana przy Kampusie PSW, obok Centrum Badawczego Eko-Agro-Tech. Kompleks będzie zawierał jedną główną pływalnię i drugą w formule rekreacyjno-fizjoterapeutycznej (zdj. 4). O rozbudowie infrastruktury sportowej piszemy również na str. 12-13.

Zdj. 4

NOWE WŁ

Prof. zw. dr hab. Józef Bergier, Rektor

Józef Bergier (ur. 17 lutego 1952 r. w Międzyrzeczu Podlaskim) – polski polityk, samorządowiec, nauczyciel akademicki, profesor nauk o kulturze fizycznej, poseł na Sejm III kadencji, senator VII kadencji. W latach 2000–2009 oraz 2013–2017 prof. zw. dr hab. Józef Bergier pełnił funkcję Rektora Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, w latach 2009–2012 – Prorektora ds. Rozwoju Uczelni, zaś w latach 2012–2013 – Pełnomocnika Rektora ds. Rozwoju Uczelni. Od września 2017 prof. Józef Bergier ponownie pełni funkcję Rektora tej uczelni.

Studia wyższe w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie – Filia w Białej Podlaskiej odbył w latach 1971–1975 i zakończył uzyskaniem stopnia magistra wy-

chowania fizycznego. Stopień doktora nauk o wychowaniu fizycznym na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Tendencje rozwoju sprawności motorycznej dzieci zbiorczych szkół gminnych makroregionu środkowo-wschodniego” nadała mu 1982 r. Rada Wydziału Wychowania Fizycznego Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. W 1999 r. na tym samym wydziale Józef Bergier uzyskał stopień doktora habilitowanego z nauk o kulturze fizycznej, nadany na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Wiedza dzieci o nauczanych czynnościach ruchowych a skuteczność działań w grze zespołowej”. Na mocy postanowienia prezydenta RP Bronisława

Komorowskiego z dnia 7 sierpnia 2012 roku otrzymał tytuł profesora nauk o kulturze fizycznej. 26 maja 2017 roku Uniwersytet Medyczny w Tarnopolu na Ukrainie przyznał prof. Bergierowi tytuł doktora honoris causa.

Dorobek naukowy prof. Józefa Bergiera to ponad 400 artykułów, 6 podręczników i 26 redakcji naukowych podręczników. Prof. Józef Bergier jest autorem publikacji naukowych w renomowanych czasopismach na kontynentach: amerykańskim, afrykańskim i europejskim, m.in. w Holandii, Niemczech, Czechach, Słowacji, na Węgrzech i na Ukrainie. Jest także redaktorem naczelnym czasopisma naukowego „Health Problems of Civilization” oraz zastępcą redaktora naczelnego czasopisma naukowego „Roz-

prawy Społeczne”. Inicjator i członek komitetów naukowych wielu konferencji naukowych, m.in. przewodniczący komitetu naukowego cyklicznej międzynarodowej konferencji naukowej dotyczącej aktywności fizycznej i zdrowego stylu życia.

Działalność dydaktyczna związana jest z dwoma ośrodkami akademickimi w Białej Podlaskiej. Od 1975 do 2013 roku prowadził zajęcia w Zamiejscowym Wydziale Wychowania Fizycznego i Sportu. Pracując w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej od 2000 r., prowadzi seminarium licencjackie i magisterskie na kierunku turystyka i rekreacja. W roku akademickim 2005/2006 profesor Bergier sprawował opiekę nad pracami magisterskimi z turystyki i rekreacji w SGGW w Warszawie. Działalność dydaktyczna profesora Bergiera to także około 220 licencjatów, ponad 320 magistrów i 6 doktorów.

Od 1985 r. jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Motoryki Sportowej i zastępcą przewodniczącego Międzynarodowego Towarzystwa Naukowego Gier Sportowych. Od 1975 r. czynnie uczestniczył w pracy szkoleniowej w piłce nożnej, zdobywając kolejne tytuły: trenera kl. II, trenera kl. I oraz trenera klasy mistrzowskiej. Od 1976 r. jest działaczem piłki nożnej, pełniąc m.in. funkcję Prezesa Białkopodlaskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej, a od 2009 r. Przewodniczącego Wydziału Piłkarstwa Kobiecego PZPN. W latach 2012–2013 był członkiem Polskiej Komisji Akredytacyjnej, pracując w Zespole Nauk Medycznych, Farmaceutycznych, o Zdrowiu i o Kulturze Fizycznej, obecnie jest ekspertem PKA w zespole nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej.

W latach 1997–2001 poseł na Sejm z listy Akcji Wyborczej Solidarność, senator RP w latach 2007–2011 r. z listy Platformy Obywatelskiej, w latach 2006–2007 Radny Sejmiku Województwa Lubelskiego w roku 2007 jako wiceprzewodniczący, radny Miasta Biała Podlaska w latach 2002–2006. Od roku 2001 Obywatel Honorowy swego rodzinnego miasta Międzyrzec Podlaski.

Agnieszka Smarzewska jest absolwentką Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, gdzie uzyskała tytuł magistra inżyniera. W roku 2002 rozpoczęła pracę w PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej w Instytucie Ekonomii i Zarządzania na stanowisku dydaktycznym. Stopień doktora nauk ekonomicznych uzyskała w 2008 r. Będąc starszym wykładowcą, prowadziła zajęcia dydaktyczne z zakresu ekonomii oraz zarządzania, m.in. zarządzanie zasobami ludzkimi, kompetencje społeczne, ekonomia menedżerska oraz seminarium. Jako osoba odpowiedzialna za przygotowanie wniosku na uruchomienie kierunku bezpieczeństwo narodowe została powołana do pełnienia funkcji Zastępcy Kierownika Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego, którą sprawowała do dnia 31 sierpnia 2013 roku. Dr inż. Agnieszka Smarzewska od roku 2008 jest członkiem Senatu PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej oraz uczestniczy w ponad 20 komisjach i zespołach. W latach 2010–2013 pełniła funkcję koordynatora studiów podyplomowych „zarządzanie zasobami ludzkimi”.

Jako nauczyciel akademicki PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej odbyła liczne szkolenia, m.in. z zakresu doradztwa grupowego oraz zarządzania Biurem Karier na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, pracy z grupą w poradnictwie zawodowym w Krajowym Ośrodku Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej w Warszawie oraz rozwoju osobistego i zawodowego w Stowarzyszeniu Trenerów i Konsultantów Zarządzania „MATRIK” w Krakowie. W roku 2003 uzyskała dyplom ukończenia Kursu Trenerów Zarządzania, w 2010 r. ukończyła studia podyplomowe „analiza danych” na Wydziale Matematyki UMCS w Lublinie, w 2014 r. uzyskała Certyfikat Tutora w Szkole Tutorów Akademickich Collegium Wratislaviense, a dwa lata później Certyfikat FCE Cambridge English Level 1 Certificate in ESOL International University of Cambridge.

Dr inż. Agnieszka Smarzewska była wielokrotnie członkiem komitetów naukowych

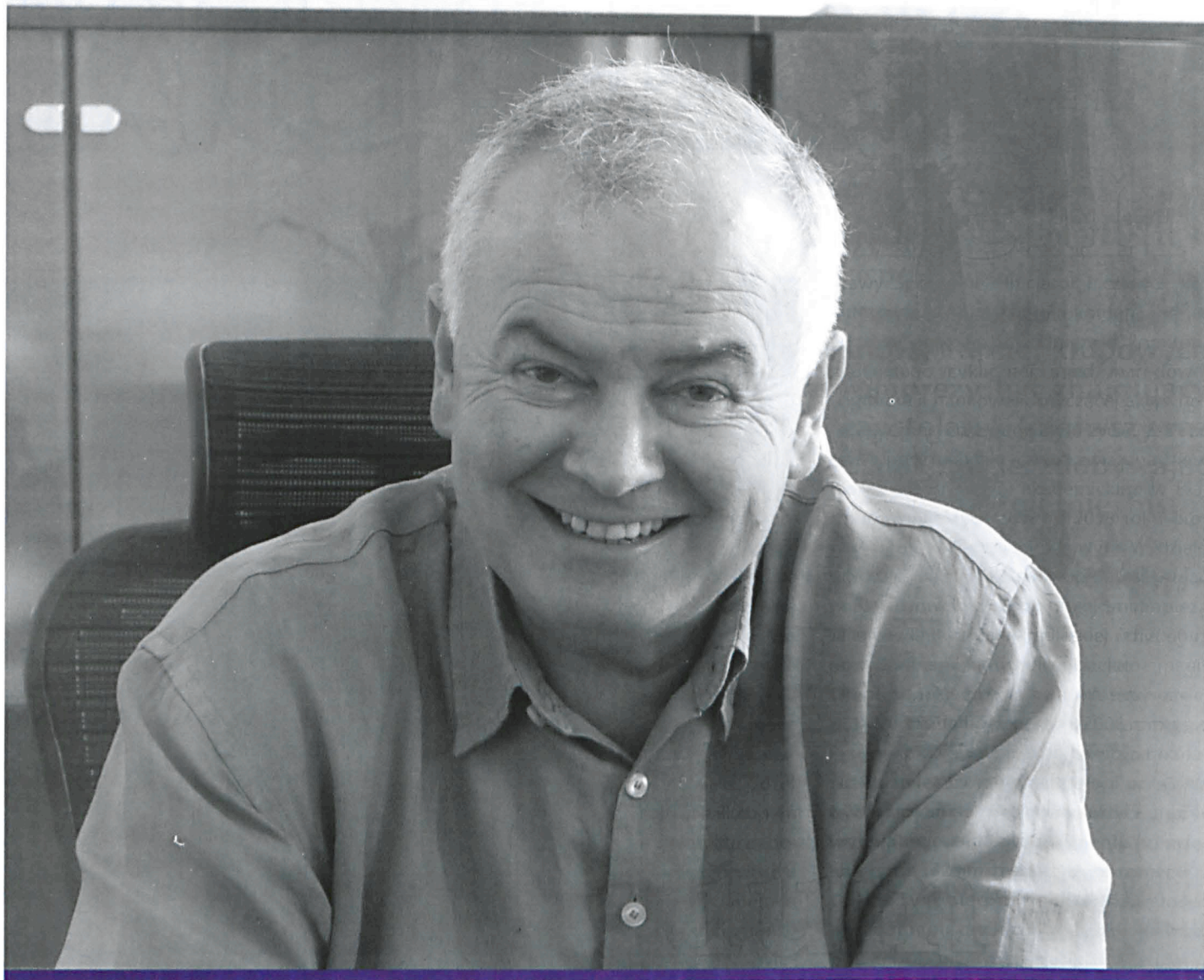

Dr inż. Agnieszka Smarzewska, Prorektor ds. studenckich

lub współorganizatorem konferencji naukowych. Współorganizowała oraz prowadziła również seminaria naukowo-metodyczne dla nauczycieli szkół średnich. Wypromowała ponad 200 prac licencjackich, magisterskich oraz dyplomowych. Od 2015 roku jest członkiem Stowarzyszenia EUROPEAN ASSOCIATION for SECURITY oraz Polskiego Towarzystwa Nauk o Bezpieczeństwie.

Agnieszka Smarzewska jest autorem oraz współautorem ponad 50 publikacji naukowych, w tym międzynarodowych oraz aktualnie pełni funkcję kierownika projektu „Wymagam od siebie – nowe kompetencje kadry

dydaktycznej” realizowanego do 2019 roku. W uznaniu dla osiągnięć naukowych, dydaktycznych oraz organizacyjnych zostały przyznane nagrody Rektora oraz odznaczenia państwowe i resortowe. W roku 2012 Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski przyznał odznaczenie – Medal Brązowy za długoletnią służbę, a w 2014 r. Minister Edukacji Narodowej Joanna Kluzik-Rostkowska przyznała Medal Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania. Od roku 2013 do 2021 pełni funkcję Prorektora ds. studenckich.

Prof. zw. dr hab. Jerzy Nitychoruk
Dziekan Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych

Jerzy Nitychoruk urodził się 28 grudnia 1958 r. Pierwsze studia wyższe ukończył w 1981 r. na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, specjalność: geomorfologia, po czym rozpoczął nowe studia na Wydziale Geologii Uniwersytetu Warszawskiego, które ukończył w 1985 r. Stopień doktora nauk o Ziemi uzyskał w 1993 r. na Wydziale Geologii UW na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Stratygrafia plejstocenu i paleogeomorfologia południowego Podlasia”. Na tym samym Wydziale uzyskał w 2001 r. stopień doktora habilitowanego na podstawie pracy pt. „Climate reconstruction from stable-isotope composition of the Mazovian Interglacial (Holsteinian) lake sediments in eastern Poland”. W dniu 24 kwietnia 2012 roku Jerzy Nitychoruk otrzymał tytuł profesora nauk o Ziemi. Dorobek naukowy prof. Jerzego Nitychoru-

ka to ponad 200 artykułów, jeden podręcznik i ponad 50 ekspertyz oraz ponad 100 ocen ważnych przedsięwzięć geologicznych i grantów naukowych. Działalność dydaktyczną prof. Jerzy Nitychoruk prowadził na Uniwersytecie Warszawskim od 1984 r., jeszcze jako student V roku. W tym czasie wypromował 5 licencjuszy, 30 magistrów i 2 doktorów.

Prof. Jerzy Nitychoruk jest laureatem wielu nagród, uczestniczył w licznych stażach i stypendiach zagranicznych w Niemczech, USA, Francji, Egipcie, Hiszpanii, Turcji i Wielkiej Brytanii. Był siedmiokrotnym stypendystą Fundacji Alexandra von Humboldta w Niemczech. Prowadził wykłady naukowe w Niemczech i Francji. Jest wieloletnim członkiem międzynarodowych organizacji naukowych: European Quaternary Malacologists i polskich towarzystw naukowych: Polskie Towa-

rzystwo Geograficzne, Polskie Towarzystwo Geologiczne, Stowarzyszenie Malakologów Polskich, Klub stypendystów Fundacji Alexandra von Humboldta oraz opiekunem naukowym studenckiego koła naukowego „Geoinżynierów” w Zakładzie Budownictwa. Pełnił funkcje członka rad redakcyjnych czasopism „Geological Quarterly” i „Przeglądu Geologicznego”, jest zastępcą Redaktora „Studiów Ekonomicznych i Regionalnych”. Od 2010 r. jest ekspertem Państwowej Komisji Akredytacyjnej, a od 2012 r. ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Od wielu lat pełni funkcję recenzenta grantów przy MNiSW oraz w NCN. Jest członkiem Rady Geologicznej przy Ministrze Środowiska i członkiem Rady Naukowej Państwowego Instytutu Geologicznego.

Prof. nadzw. dr hab. Marcin Weiner
Dziekan Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych

Marcin Weiner ukończył studia na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. W 2002 roku rozpoczął studia doktoranckie w Zakładzie Mikrobiologii Państwowego Instytutu Weterynaryjnego – Państwowego Instytutu Badawczego w Puławach. W 2013 r. Uchwałą Rady Naukowej PIWet-PIB w Puławach uzyskał stopień doktora habilitowanego, a w 2014 r., po zdaniu egzaminu państwowego, tytuł specjalisty w dziedzinie „epizootologia i administracja weterynaryjna”. Od października tego roku jest zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, gdzie, jako nauczyciel akademicki, prowadzi zajęcia z przedmiotów biologia i mikrobiologia, choroby zakaźne, toksykologia (ratownictwo medyczne), działania

ratownicze w przypadku katastrof oraz problematyka zdrowotna w wymiarze globalnym (bezpieczeństwo narodowe). Jest członkiem Lubelskiej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej, Polskiego Towarzystwa Nauk Weterynaryjnych, European Society of Clinical Microbiology and Infectious Diseases oraz International Society for Infectious Diseases, USA. Wykonuje także recenzje manuskryptów na potrzeby uznanych czasopism krajowych i zagranicznych z list A i B MNiSW, ekspertyzy na potrzeby Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w Warszawie oraz od 2014 r. pełni funkcję stałego biegłego sądowego w zakresie weterynarii i mikrobiologii. W okresie pełnienia funkcji Dziekana Wydziału Nauk o Zdrowiu i Nauk Społecznych PSW (od stycznia 2016 r.), Wydziałowi przyznano kategorię naukową B. W sierpniu 2017 r. złożony został w Centralnej Komii

sji do Spraw Stopni i Tytułów wniosek o przyznanie uprawnień do nadawania stopnia doktora w dziedzinie nauk o zdrowiu. Podczas kadencji prof. Weinerja złożono również wniosek o nadanie uprawnień do prowadzenia studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku dietetyka. Kształcenie na tym kierunku rozpocznie się w roku akademickim 2017/2018. Kierowany przez niego Wydział uzyskał dofinansowanie dwóch projektów: „Kształcenie pielęgniarek w języku angielskim w PSW w Białej Podlaskiej” na kwotę 1 265 552,80 zł oraz „Turystyka międzynarodowa – nowa specjalność w języku angielskim” na kwotę 1 172 753,28 zł. W okresie kadencji Dziekana zainicjowano szereg inicjatyw dotyczących współpracy z jednostkami oświatowymi, takimi jak przedszkola (objęcie kształcenia w języku angielskim), szkoły podstawowe i ponadgimnazjalne (pokazy i kursy ratownictwa medycznego, zajęcia pokazowe w Centrach Badawczych PSW, płatne praktyki dla studentów Wydziału).

Dorobek naukowy obejmuje łącznie 186 pozycji, z czego 135 zostało opublikowanych po doktoracie. W tej liczbie znajduje się 47 prac eksperymentalnych, w tym 36 opublikowanych po obronie pracy doktorskiej, w 29 z nich jest pierwszym lub jedynym autorem. Jest współautorem lub autorem 8 monografii lub rozdziałów w monografiach. Ponadto jest pierwszym autorem lub współautorem 17 prac przeglądowych (10 po doktoracie) oraz 69 doniesień na zjazdy i konferencje (w tym 48 po doktoracie). Impact Factor dorobku naukowego wynosi 44,65, a indeks Hirscha=5. Jego publikacje sześciokrotnie zdobywały nagrody Dyrektora Instytutu PIWet-PIB na najlepszą publikację naukową, w tym dwukrotnie I-go stopnia. Otrzymał również Nagrodę Naukową Wydziału Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych z rekomendacji Komitetu Nauk Weterynaryjnych Polskiej Akademii Nauk, za prace badawcze nad shigatoksynicznymi szczepami *Escherichia coli* z uwzględnieniem grupy O157.

Dr Agnieszka Siedlecka
Prodziekan Wydziału Nauk
Ekonomicznych i Technicznych

Agnieszka Siedlecka jest absolwentką Uniwersytetu w Białymstoku, gdzie w roku 1999 zdobyła tytuł magistra ekonomii. Stopień doktora nauk ekonomicznych uzyskała w 2007 w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Promotorem rozprawy doktorskiej był prof. zw. dr hab. Mieczysław Adamowicz, jej tytuł brzmiał „Adaptacja wiejskich gospodarstw domowych do warunków gospodarki rynkowej”. Od 2000 roku, w którym utworzono PSW w Białej Podlaskiej, dr Agnieszka Siedlecka pełniła ważne funkcje związane z rozwijaniem kierunków ekonomicznych: zastępca kierownika Zakładu Zarządzania Przedsiębiorstwem w Instytucie Ekonomii i Zarządzania, Dyrektor Instytutu Ekonomii i Zarządzania czy Kierownik Zakładu Ekonomii.

W czasie zatrudnienia w PSW dr Agnieszka Siedlecka pracowała w szeregu komisji i zespołów powoływanych na Uczelni. Wśród pełnionych

funkcji w uczelni wymienić należy Komisję ds. okresowej oceny nauczycieli akademickich (2005 rok), Zespół do spraw prac nad przygotowaniem Uczelni do Rankingu Szkół Wyższych za rok akademicki 2007/2008 (2007 rok), Komisję Kwalifikacyjną do przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego kandydatów na stanowiska nauczycieli akademickich (2008 rok), Komisję Senatu do spraw programów studiów, dydaktyki i wychowania (2009 rok), Zespół do opracowania zmian w Regulaminie studiów na rok akademicki 2015/2016 (2015 rok), Zespół ds. opracowania wytycznych Senatu dla Rad Wydziałów do planów studiów i programów kształcenia, planów i programów studiów podyplomowych oraz kursów doszkalających (2014 rok). Głównym przedmiotem zainteresowań badawczych dr Siedleckiej są gospodarstwa domowe, przemiany w nich zachodzące oraz różne aspekty funkcjonowania. W okresie pracy zawodowej uczestniczyła w realizacji 5 projektów badawczych: „Rola podmiotów gospodarczych, instytucji i społeczności lokalnych w zrównoważonym rozwoju wsi i rolnictwa” (lata 2001–2004), „Adaptacja gospodarstw domowych na obszarach wiejskich w procesach transformacji ekonomiczno-społecznej, integracji europejskich i globalizacji (projekt badawczy wykonywany w SGGW w Warszawie, w ramach dotacji na badania własne oraz dofinansowany z międzynarodowego grantu pt. „Rural Development Research Project in Poland”, lata 2001–2004), „Adaptacja wiejskich gospodarstw domowych do warunków gospodarki rynkowej” – grant KBN, „Determinanty aktywności zawodowej osób niepełnosprawnych zamieszkających na obszarach wiejskich” (projekt współfinansowany przez PSW oraz PFRON, lata 2008–2010).

W latach 2012–2015 była wykonawcą w projekcie badawczym „Ekologiczne uwarunkowa-

nia i czynniki rozwoju funkcji gospodarczych na obszarach przyrodniczo cennych województwa lubelskiego” (nr 2011/01/D/HS4/03927, finansowanym przez NCN). Istotą problemu badawczego w projekcie było określenie ekologicznych uwarunkowań i czynników rozwoju gospodarczego obszarów przyrodniczo cennych oraz wskazanie kierunków i narzędzi wsparcia rozwoju lokalnych gospodarek, które będą wykorzystane w procesach kreowania polityki wielofunkcyjnego i zrównoważonego rozwoju obszarów Lubelszczyzny przez władze regionalne i lokalne.

Jest autorem oraz współautorem ponad 60 publikacji naukowych (w tym międzynarodowych) oraz monografii. W latach 2000–2016 uzyskała 270 punktów MNiSW. Była promotorem ponad 100 prac licencjackich, 30 prac magisterskich oraz 22 prac podyplomowych. W roku 2016 odbyła trzymiesięczny staż naukowy w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowym Instytucie Badawczym w Puławach. Uczestniczyła w szeregu wyjazdów międzynarodowych, w tym między innymi do Szent István University (Węgry) czy Slovak University of Agriculture in Nitra (Słowacja).

Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne otrzymała wiele nagród JM Rektora PSW (w tym I i II stopnia). W roku 2010 została odznaczona Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę, zaś w roku 2016 została wyróżniona Medalem Komisji Edukacji Narodowej. W roku 2012 Senat Państwowej Szkoły Wyższej przyznał Agnieszce Siedleckiej tytuł „Zasłużony dla PSW”. Od 2000 roku dr Agnieszka Siedlecka jest członkiem Senatu Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, zaś od roku 2014 członkiem Rady Wydziału Nauk Ekonomicznych i Technicznych PSW. W czasie wolnym oddaje się czytaniu książek i długim spacerom.

dr Izabela Dąbrowska
Prodziekan Wydziału Nauk
o Zdrowiu i Nauk Społecznych

Izabela Dąbrowska jest absolwentką Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie, gdzie w roku 1985 zdobyła tytuł magistra filologii angielskiej. W latach 1993–1995 odbyła dwuletnie studia podyplomowe na Uniwersytecie Warszawskim i Oksfordzkim w zakresie kultury i historii Wielkiej Brytanii. Stopień doktora nauk humanistycznych uzyskała w 2008 w Akademii Humanistycznej im. Aleksandra Gieysztor w Pułtusku. Tytuł rozprawy pracy doktorskiej to „Arystokracja w gabinetach brytyjskich XIX wieku”.

Izabela Dąbrowska rozpoczęła pracę zawodową w I Liceum Ogólnokształcącym im. Józefa Ignacego Kraszewskiego w Białej Podlaskiej w 1985 r., aby następnie w latach 1992–2003 prowadzić zajęcia dydaktyczne ze studentami

w Nauczycielskim Kolegium Języków Obcych w Białej Podlaskiej, a od 2001 r. w Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej (ówczesna nazwa „Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Białej Podlaskiej”). W ciągu ponad dwudziestoletniej pracy w szkolnictwie wyższym brała udział w kilku projektach unijnych, w Kopenhadze (Dania), Glasgow, Londynie, Brighton (Wielka Brytania), poświęconym demokratyzacji nauczania, standaryzacji programów nauczania, rozwijaniu warsztatu metodycznego czy poszerzeniu wiedzy z zakresu kultury i historii Wielkiej Brytanii. Wzięła też udział w projekcie poświęconym szerszej implementacji technologii w nauczaniu w Jerozolimie (Izrael).

Wraz z podjęciem pracy w PSW zajmuje się także pracą naukową, głównie problematy-

ką społeczno-polityczną Wielkiej Brytanii, ale też ponadprzedmiotowymi metodami pracy łączącymi tradycyjne podejście do nauczania przedmiotu z pracą nad językiem, np. analizą językową dyskursu. Jej dorobek obejmuje jedną monografię poświęconą XIX-wiecznej Wielkiej Brytanii, kilkanaście artykułów i rozdziałów w monografiach o tematyce społeczno-politycznej oraz kilka zajmujących się łączeniem treści przedmiotowych z pracą nad dyskursem kulturowym.

Pani Dąbrowska prowadzi liczne zajęcia dydaktyczne, w tym seminarium dyplomowe, czytanie i pisanie tekstów dziedzinowych (proseminarium), kompetencja kulturowa w dydaktyce językowej, czy zajęcia z praktycznej nauki języka angielskiego. Pod jej kierunkiem wykonano 134 prace licencjackie. W roku akademickim 2013/14 brała udział w nowatorskim projekcie CLIL-owym (zintegrowanego nauczania języka i przedmiotu) pod kierunkiem kierownika

Zakładu Neofilologii – prof. Haliny Chodkiewicz, który zaowocował monografią wydaną w 2015 r. W maju 2017 przebywała w Neapolu (Włochy), gdzie w ramach projektu Erasmus+ Staff Mobility in Teaching prowadziła zajęcia dla studentów i doktorantów na uniwersytecie im. Siostry Urszuli Benincasy.

W ramach funkcji organizacyjnych należy odnotować udział pani Dąbrowskiej w pracach Senatu (2012–2016), komisjach uczelnianych (Komisja ds. dyplomowania, Komisja ds. opiniowania wniosków o przyznanie nagród dla nauczycieli akademickich) czy w Radzie Bibliotecznej (2009–2012). Od kilku lat współpracuje z Wydawnictwem uczelnianym, zajmując się korektą oraz tłumaczeniem abstraktów i artykułów naukowych w „Rozprawach Społecznych” i „Health Problems of Civilization”, a także korektą techniczną monografii Zakładu Neofilologii. Ponadto, od 2013 r. prowadzi kursy języka angielskiego przy ACEU.

Za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne otrzymała wiele nagród JM Rektora PSW (II i III stopnia), a także została wyróżniona Medalem Komisji Edukacji Narodowej w 2009 r. oraz Medalem Srebrnym za Długoletnią Służbę w 2013 r.

Posiada także uprawnienia egzaminatora maturalnego z języka angielskiego wydane przez Centralną Komisję Egzaminacyjną w Warszawie w 2001 r., a pozostając od wielu lat czynnym egzaminatorem, łączy wiedzę o wymogach nauczania w szkołach średnich z jej praktycznym zastosowaniem w nauczaniu i rozszerzaniu znajomości języka angielskiego u studentów naszej uczelni.

Interesuje się głównie problematyką społeczno-polityczną, a także turystyką. Do chwili obecnej miała okazję odwiedzić ponad 40 krajów Europy, Ameryki Północnej, Bliskiego Wschodu oraz subkontynentu indyjskiego.

dr Dorota Karwacka
Kanclerz

Dorota Karwacka jest doktorem nauk społecznych, absolwentką jednolitych studiów magisterskich, kierunku ekonomia na Uniwersytecie w Białymstoku, oraz studiów III stopnia w Akademii Obrony Narodowej w Warszawie na Wydziale Zarządzania i Dowodzenia, studiów podyplomowych „Public Relations” w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II, a także Polsko-Szwajcarskich Podyplomowych Studiów Menedżerskich „Zarządzanie Przedsiębiorstwem” i studiów podyplomowych kwalifikacje pedagogiczne w PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej.

Zawodowo związana była z sektorem usług, handlem międzynarodowym, bankowością. Nastanowisku Kanclerza PSW pracuje od stycznia 2015 r.,

jednak z uczelnią związana jest od roku 2004. Pracowała na stanowiskach: Kierownika Działu Promocji i Rozwoju, gdzie odpowiadała za tworzenie wizerunku, promocję uczelni i współpracę z mediami oraz zajmowała się m.in. tworzeniem i organizacją Uniwersytetu Trzeciego Wieku, Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego oraz koordynowała procedurę związaną z nadaniem imienia uczelni Papieża Jana Pawła II. Jako Koordynator Sekcji Promocji i Kształcenia Ustawicznego, a następnie Koordynator Akademickiego Centrum Edukacji Ustawicznej oraz Dyrektor Ośrodka Kształcenia Praktycznego odpowiadała przede wszystkim za kształtowanie oferty edukacyjnej skierowanej do dzieci, osób dorosłych i seniorów oraz organizację studiów podyplomowych i licznych kursów doskonalących; organizowała i tworzyła Uniwersytet Dziecięcy.

Będąc na stanowisku Kanclerza, nadzorowała m.in. realizację inwestycji wartej 5,2 mln. zł pn. „Budowa Biblioteki PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej”, w wyniku której powstał dawno wyczekiwany przez środowisko akademickie nowoczesny obiekt o standardzie światowym. Odpowiadała za realizację inwestycji pn. „Modernizacja Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego w Międzyrzeczu Podlaskim”, w wyniku której powstały nowe, w pełni wyposażone domki, stanowiące doskonałe zaplecze dydaktyczne dla studentów. Koordynowała realizację inwestycji o wartości 1,4 mln zł pt. „Modernizacja boiska piłkarskiego i budowa boiska treningowego przy PSW”, w wyniku którego wybudowano nowe boisko treningowe ze sztuczną nawierzchnią, trybunami oraz ogrodzeniem, zmodernizowano boisko z tra-

wą naturalną, wykonano zewnętrzną siłownię, wzbogacając w ten sposób ofertę sportowo-rekreacyjną uczelni. Odpowiadała za powstanie żłobka Zielony Słonik, gdzie stworzono miejsce dla 32 dzieci, a zatrudnienie znalazło 6 osób, zaś studenci zyskali nowe miejsca praktyk. Brała czynny udział w utworzeniu Wydziału Zamiejscowego PSW oraz Akademickiego Liceum Ogólnokształcącego w Terespolu.

Odpowiada za nadzór nad gospodarką finansową uczelni, sukcesywnie wprowadza zmiany skutkujące optymalizacją kosztów utrzymania uczelni. Była inicjatorką zmian Regulaminu premiowania pracowników niebędących nauczycielami akademickimi – doprowadziła do zwiększenia funduszu premiowego. Angażuje się w realizację projektów rozwojowych rozbudowy infrastruktury PSW oraz dba o utrzymanie obiektów na wysokim poziomie funkcjonalnym. Członek Senatu i Konwentu PSW w kadencjach 2015–2016 i 2016–2020. Uczestniczyła w pracach licznych komisji, m.in. Komisji Socjalnej PSW w Białej Podlaskiej, Uczelnianej Komisji BHP i PPOŻ., Komisji ds. nagród i odznaczeń pracowników administracyjnych, Komisji ds. wyjazdów pracowników administracyjnych w celach szkoleniowych w ramach programu ERASMUS, Komisji ds. przyznawania miejsc w domu studenta PSW w Białej Podlaskiej.

W 2010 r. otrzymała Medal Brązowy za długoletnią służbę przyznany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego, w 2017 natomiast została odznaczona Brązowym Krzyżem Zasługi. Aktywność oraz zaangażowanie w pracy zawodowej zostało nagrodzone dwiema nagrodami Rektora I, II i III stopnia.

NOWE OBIEKTY SPORTOWE PSW

PSW rozbudowuje bazę rekreacyjno-sportową. Na ten cel przeznaczono ponad 4,5 mln zł

Realizowana inwestycja pn. „Modernizacja boiska piłkarskiego i budowa boiska treningowego przy Państwowej Szkole Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej” była możliwa dzięki uzyskanemu dofinansowaniu w wysokości 40% ze środków Ministerstwa Sportu i Turystyki – Fundusz Rozwoju i Kultury Fizycznej, w ramach programu Modernizacja Infrastruktury Spor-

automatyczne nawodnienie, zakupiono budkę komentatorską wraz z tablicą wyników, wykonano nagłośnienie – wszystko to będzie służyć profesjonalnemu relacjonowaniu wydarzeń sportowych. Ze środków własnych PSW stadion wyposażono w trybuny mieszczące 300 osób; w najbliższym czasie planowane jest wykonanie zadaszenia trybun. Stadion obecnie spełnia wszyst-

kie niezbędne elementy dodatkowe (tj. ogrodzenie, utwardzenia, zagospodarowanie terenu). Z nowych obiektów korzystają zawodnicy Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego AZS PSW Biała Podlaska z drużyną uczestniczącą w rozgrywkach Ekstraligi kobiet w piłce nożnej, należącej do grona 12 najlepszych drużyn w Polsce, studenci w ramach za-

wających i rekreacyjnych. Na każdym z nich umieszczona jest instrukcja użytkowania. Na tym nie koniec... Baza rekreacyjno-sportowa uczelni będzie nadal rozbudowywana. Studenci szczególnie oczekują na pływalnię. Uczelnia w 2015 r. zawiesiła działalność historycznej krytej pływalni wybudowanej w latach 70. ze względów bezpieczeństwa użytkowników. Zajęcia dydaktyczne w ra-

tej. Analiza ekonomiczno-eksploatacyjna wskazała, iż będzie to rozwiązanie najlepsze, ponieważ uatrakcyjni ofertę rekreacyjną dla studentów (bliskie położenie DS i hali sportowej). W realizowanej inwestycji przewidywane jest wykorzystanie odnawialnych źródeł energii do ogrzania wody ze znajdującego się w pobliżu centrum naukowo-badawczego i domu akademickiego. Bę-

dentą, centrami badawczymi stanowić będą nowoczesny Kampus PSW.

Biorąc pod uwagę powyższe przesłanki, podjęto intensywne działania związane z poszukiwaniem środków zewnętrznych na wykonanie inwestycji wartej 3,1 mln. zł. W nowym 2017/2018 roku akademickim uczelnia rozpocznie budowę odkrytej pływalni, dzięki pozyskanej dotacji celowej z Ministerstwa

Boisko trawiaste

Boisko ze sztuczną nawierzchnią

Rektor PSW prezentuje wizualizację odkrytej pływalni

towej. Dzięki podjętym staraniom uczelnia oraz jej studenci zyskali dodatkowe możliwości w zakresie nowoczesnego kompleksu sportowego, będącego uzupełnieniem istniejącego Kampusu. Obok hali sportowej powstał stadion. Zmodernizowano i odnowiono boisko trawiaste o wymiarach 100 m x 68 m, które dotąd służyło jedynie celom treningowym i realizacji zajęć W-F studentów oraz uczniów Akademickiego Liceum i Gimnazjum. Boisko wyposażono w niezbędne sprzęty służące pielęgnacji nawierzchni z trawy naturalnej, wykonano profesjonalne

wymogi do realizacji spotkań ligowych. Jego otwarcie miało miejsce 25 marca 2017 r. podczas organizacji meczu Ekstraligi Kobiet w piłce nożnej, zaś w dniach 24–30 czerwca 2017 r. zorganizowany został Finał Mistrzostw Polski Kobiet w Piłce Nożnej U-19, podczas którego drużyna AZS PSW została wicemistrzem Polski.

Istotnym elementem infrastruktury sportowej jest także wybudowane od podstaw boisko treningowe ze sztuczną nawierzchnią z trawy syntetycznej o wymiarach 72m x 42m (pole gry), gdzie wykonane zostały wszyst-

kie programowych oraz zaproszeni goście w ramach organizowanych wydarzeń ogólnopolskich i międzynarodowych. Oba obiekty są doskonale wyposażone i pielęgnowane przez pracowników uczelni. Uzupełnieniem bazy dydaktycznej uczelni jest zlokalizowana w pobliżu boiska ze sztuczną nawierzchnią siłownia zewnętrzna, która została wyposażona w 8 nowych urządzeń do ćwiczeń w plenerze. Wśród nich znajdują się m. in. rower wolnostojący, orbitrek, biegacz oraz wioślarz. Urządzenia te są przeznaczone do treningów rozgre-

mach kierunków: bezpieczeństwo narodowe, ratownictwo medyczne, turystyka i rekreacja oraz fizjoterapia, w ramach których kształcona jest przyszła kadra służb medycznych, mundurowych, muszą być realizowane w wynajmowanych, oddalonych od uczelni obiektach na terenie miasta. Aby utrzymać wysoki poziom dydaktyki, uczelnia poszukiwała alternatywnych rozwiązań. Wyjściem z problemu braku dostępu do pływalni było wybudowanie własnego obiektu. Rozważając ten wariant, podjęta została decyzja o budowie pływalni odkry-

dzie to z jednej strony wykorzystanie nadwyżek produkcji ciepła, zaś z drugiej strony umożliwi prowadzenie zajęć dydaktycznych w wydłużonym okresie (IV-X) Wybudowanie obiektu w takiej formie pozwoli na dziesięciokrotne zmniejszenie kosztów inwestycyjnych w stosunku do pływalni krytej oraz obniży jednocześnie koszty eksploatacyjne. Zajęcia dydaktyczne prowadzone na odkrytej pływalni będą znakomitą uzupełnieniem programu dydaktycznego realizowanego w istniejącej hali sportowej. Odkryta pływalnia wraz z halą sportową, domem stu-

Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Pływalnia będzie zlokalizowana przy Kampusie PSW, obok Centrum Badawczego EKO-AGRO-TECH. Kompleks będzie się składał z dwóch basenów: głównej pływalni klasycznej, pełnowymiarowej, sportowej o wymiarach 12 x 25 metrów (5 torów) i drugiej, w formie rekreacyjno-fizjoterapeutycznej. Wstępnie planowane otwarcie obiektu planowane jest na lipiec 2018 roku.

dr Dorota Karwacka
Kancelerz PSW
zdjęcia: archiwum PSW,
www.slowopodlasia.pl

OŚRODEK PSW W MIĘRZYRZECU

W lipcu 2017 r. w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym w Międzyrzecu Podlaskim, należącym do Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej pojawiły się cztery nowe domki letniskowe o bardzo dobrym standardzie. Uczelnia ma teraz na międzyrzeckiej żwirowni 22 miejsca noclegowe. Władze PSW zaprosiły z tej okazji do ośrodka radnych oraz dwóch burmistrzów miasta: obecnego – Zbigniewa Kota i byłego – Stanisława Lesiuka.

Były burmistrz opowiedział o historii tego miejsca. – Kupiliśmy ten teren od upadłych lubelskich zakładów kruszywa. Miasto rywalizowało w przetargu z międzyrzeckimi przedsiębiorcami. Kwoty padały wysokie, na szczęście jako samorząd mogliśmy skorzystać z prawa pierwokupu – opowiadał Stanisław Lesiuk. Miasto przejęło wtedy 40 hektarów żwirowych wyrobisk, wkrótce jednak

domo, gdzie jest brzeg. Poradziliśmy sobie z tym dopiero, gdy grecka firma postanowiła wykorzystać beton do budowy obwodnicy Międzyrzecza. Najważniejszą rzeczą, jaką wtedy zrobiliśmy, nie mając pieniędzy, było doprowadzenie kanalizacji – przypomniał Stanisław Lesiuk.

Jako pierwszy koncepcję zagospodarowania terenu żwirowni zaproponował

W sumie bialska uczelnia zainwestowała na międzyrzeckich jeziorkach ok. 900 tys. zł. „Jeziorka międzyrzeckie” zyskują coraz większą grupę sympatyków aktywnego wypoczynku. W tym niewątpliwie urokliwym miejscu odbywają się m.in. obozy letnie studentów Zakładu Turystyki i Rekreacji, Zakładu Ratownictwa Medycznego, edukacyjne i sportowe turnusy językowe dla młodzieży

polonijnej m.in. z Litwy, Łotwy, Ukrainy i Białorusi, półkolonie dla dzieci okolicznych parafii, turnieje piłki plażowej, zakładowe spotkania integracyjne, pobyty wypoczynkowe. Ośrodek to ciekawa oferta spędzenia rodzinnego weekendu nad wodą, może być też bazą dla wędkarzy lub aktywnego spotkania z przyjaciółmi. Osoby wypoczywające mają do dyspozycji boiska sportowe do piłki nożnej i siatkówki plażowej, możliwość wypożyczenia rowerów, kajaków, zaś oddalona o 100 m restauracja zapewnia całodienne wyżywienie, a funkcjonujące Stowarzyszenie Rozwoju

okazało się, że nie może korzystać z całego terenu, ponieważ firmy, które wydobywały tam żwir, zagarnęły wiele prywatnych działek bez zapłaty odszkodowań. Negocjacje nad uregulowaniem stanu prawnego toczyły się przez wiele lat. Nawet obecnie miasto nie dysponuje w pełni terenem żwirowni, co jest przeszkodą w budowie dróg dojazdowych, niezbędnych do rozpoczęcia nowych inwestycji.

– Był to duży niezagospodarowany teren z drogami z płyt betonowych zbrojonych 30-centymetrowymi stalowymi prętami. Porastały go krzaki i nie bardzo było wia-

óczesny wiceburmistrz Zbigniew Kot. On również wymyślił nazwę „międzyrzeckie jeziorka”. Pomagał tworzyć Stowarzyszenie Rozwoju Żeglarstwa, któremu przekazano część żwirowni. Z oferty miasta skorzystał wtedy również rektor PSW, prof. zw. dr hab. Józef Bergier. Oficjalnie uczelniany Ośrodek Szkoleniowo-Wypoczynkowy na międzyrzeckich jeziorkach otwarto w lipcu 2009 r. – Staraliśmy się racjonalnie wydawać pieniądze, decydując się na inwestycje, które nie są zbyt kosztowne. Skoro mieliśmy piach, to budowaliśmy boiska do plażowej siatkówki i piłki nożnej – mówił rektor PSW.

Żeglarstwa oferuje wypożyczenie sprzętu wodnego (żaglówki i rowery wodne). W ośrodku istnieje także możliwość biwakowania na polu namiotowym.

Tekst przygotowany na podstawie: materiału pana Marka Wasiluka, który został opublikowany na portalu <http://miedzyrzec.info/artikuly/nowe-domki-na-jeziorkach/> w dniu 24 lipca 2017 r., informacji ze strony internetowej www.pswbp.pl, informacji przekazanych przez dr Dorotę Karwacką zdjęcie: www.miedzyrzec.info

Biblioteka Poleca

Tytuł: E-marketing terytorialny: teoria i praktyka

Autor: Ewelina Kancik-Kołatun

Wydawnictwo: Wydawnictwo

Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej

ISBN: 978-83-7784-919-4

Oprawa: miękka

Liczba stron: 382

Rok wydania: 2017

Tytuł: Leczenie bólu

Autor: red. nauk. Jerzy Wordliczek,

Jan Dobrogowski

Wydawnictwo: PZWL

ISBN: 978-83-200-5314-2

Oprawa: miękka

Liczba stron: 836

Rok wydania: 2017

Tytuł: Innowacje w turystyce zdrowotnej

Autor: Elżbieta Szymańska, Ewa Dziedzic,

Aleksander Panasiuk, Eugenia Panfiluk,

Andrzej Rutkowski

Wydawnictwo: Difin

ISBN: 978-83-8085-376-8

Oprawa: miękka

Liczba stron: 281

Rok wydania: 2017

Książka dotyczy problemów elektronicznej administracji samorządowej oraz uczestniczenia obywateli w społeczeństwie informacyjnym w gminach i powiatach województwa lubelskiego. Pomimo coraz częstszego stosowania przez jednostki samorządu terytorialnego i administrację publiczną dobrych praktyk zarządzania, rzadko badany jest poziom zadowolenia i zrozumienia u ich klienta, czyli mieszkańca, turysty, przedsiębiorcy, w związku z nowymi formami komunikowania się z nimi. Głównym tematem pracy jest przełamywanie przez samorządy barier partycypacji, blokowanie otwartości na klienta i na nowe technologie. Książka składa się z czterech rozdziałów, w których Autorka oprócz przeprowadzonych badań własnych przedstawia definicję i zadania samorządu terytorialnego oraz podejmuje próbę zdefiniowania marketingu terytorialnego. Ponadto Czytelnik dowie się, jak w praktyce wykorzystywane są przez samorząd terytorialny strony internetowe i jakie mają wady techniczne. Ostatni rozdział poświęcony jest mediom społecznościowym, w którym Autorka przedstawia podejście urzędów do klienta poprzez zagadnienia: e-komunikacji, e-promocji, e-informacji. Publikacja nie tylko otwiera nowe perspektywy badawcze, ale pozwala także na analizę stanu obecnego w innych jednostkach samorządu terytorialnego.

To już III wydanie cenionej przez środowiska medyczne książki przygotowanej przez wybitny zespół specjalistów z zakresu anestezjologii, geriatrii, kardiologii, medycyny paliatywnej, neurologii, neurochirurgii, ortopedii, rehabilitacji, reumatologii, stomatologii oraz farmakologii. Ból bywa naszym sojusznikiem, szczególnie gdy pełni funkcję ostrzegawczą i ułatwia rozpoznanie choroby. Z kolei ból przewlekły, przetrwały lub nawracający, przysparzający cierpienia pacjentowi, obniżający jakość życia należy traktować jak chorobę samą w sobie, leczenie przeciwbólowe jest zaś zasadniczym wyzwaniem dla współczesnej medycyny. W ostatnich latach dokonał się znaczący postęp w poznaniu patomechanizmów, diagnostyce i leczeniu bólu. Kolejne już wydanie tego bestsellerowego podręcznika uzupełnione zostało o rozdziały dotyczące inwazyjnych technik neuromodulacji, zastosowania USG w leczeniu bólu, postępowania przeciwbólowego w intensywnej terapii, diagnostyki różnicowej zespołów bólowych jamy ustnej, zespołów bólu funkcjonalnego, bólów krocza, mechanizmów bólu w chorobach nowotworowych wraz z przedstawieniem najnowszych możliwości i perspektyw terapeutycznych. Książka została wzbogacona o obszerny aneks zawierający m.in. wywiad chorobowy u pacjenta z OFP (orofacial pain). Podręcznik ten, skierowany do lekarzy zajmujących się leczeniem przewlekłego bólu, będzie z pewnością pomocny również dla ratowników medycznych oraz studentów kierunków medycznych.

Turystyka zdrowotna będąca rodzajem ruchu turystycznego jest wpisana w motywy uprawiania turystyki, a jednocześnie jest związana z jej historycznym rozwojem. Popyt na turystykę zdrowotną ujawnia się poprzez konsumpcję wszystkich elementów oferty turystycznej, zarówno tych związanych z zaspokojeniem podstawowych potrzeb turystycznych, jak i tych dotyczących typowo zdrowotnego motywu podróży. Decydującym czynnikiem rozwoju oferty turystyki zdrowotnej jest dostęp do walorów, infrastruktury i świadczeń zdrowotnych, które są unikalne lub mają wysoki poziom i nie są dostępne w miejscach pochodzenia turystów. Stałe wydłużanie się życia ludzkiego oraz rosnący budżet czasu wolnego wpływają na intensyfikację popytu na usługi rynkowe służące poprawie lub zachowaniu zdrowia. W przeprowadzonych badaniach przewijały się dwa wątki: medyczny i związanych z ekonomiką turystyki. Badania zostały przeprowadzone w kilku etapach. Przede wszystkim uporządkowano dorobek teoretyczny dotyczący procesów innowacyjności w turystyce, i na tej podstawie opracowano założenia koncepcyjne do badań eksperckich metodą Delphi. Metoda ta pozwoliła zdiagnozować najważniejsze czynniki wpływające na tworzenie innowacji w badanych przedsiębiorstwach. Badanie innowacji, opracowanie modelu innowacyjności w turystyce zdrowotnej oraz wskazanie determinant tworzenia innowacji wydaje się być niezbędną potrzebą do wypełnienia luki poznawczej w tym obszarze.

Cezary Borkowicz
Katarzyna Drożdżiuk
Biblioteka PSW

NIEKONWENCJONALNY SPOS – NOC W BIBLIOTECE

Noc Bibliotek to ogólnopolska akcja, podczas której biblioteki zapraszają swoich użytkowników w niestandardowych godzinach – wieczorem lub nocą. Czytelnicy mogą wtedy skorzystać ze zbiorów, a także wziąć udział w specjalnie dla nich przygotowanych atrakcjach. Główny cel akcji to pokazanie mniej znanej strony biblioteki – miejsca kultury otwartego na pasje swoich obecnych i przyszłych użytkowników. W pierwszej edycji akcji wzięło udział ponad 600 bibliotek, w tegorocznej 1356, w tym Biblioteka Akademicka PSW w Białej Podlaskiej.

6 czerwca w Bibliotece Akademickiej PSW zorganizowano *Noc Bibliotek* pod hasłem *Zakochaj się... w bibliotece!* Wieczór upłynął w klimatach tajemnic, zagadek, detektywów i miłości. Spotkanie wykorzystaliśmy również, by zaprezentować przybyłym gościom nasz nowy budynek i usługi, które oferujemy. Przez cały wieczór oprowadzaliśmy po zakamarkach biblioteki, opowiadając o możliwościach, jakie oferujemy użytkownikom.

AMBITNE KINO I POPCORN

Spotkanie rozpoczęło się o godzinie 19.00 od projekcji filmu familijnego *Biuro detektywistyczne Lassego i Mai: Stella Nostra*. Film jest najnowszą ekranizacją jednego z tomów znanej serii książek dla dzieci, zdobywcą nagrody publiczności na festiwalu *Kino Dzieci* organizowanym przez Stowarzyszenie Nowe Horyzonty (organizację pozarządową, której celem jest upowszechnianie ambitnej sztuki filmowej spoza głównego nurtu). Film opowiada o przygodach dwójki dzieci – Lassego i Mai, którzy żyją w małym miasteczku Valleby i prowadząc swoje biuro detektywistyczne, pomagają komisarzowi policji rozwiązywać przeróżne zagadki.

W sali szkoleniowej zebrało się ok. 40. dzieci, a także rodziców. Bibliotekarze zadbały, by projekcji towarzyszył kinowy nastrój. Był ekran, ciemność i oczywiście popcorn! Dzieci poznały również książkę napisaną przez szwedzkiego pisarza Martina Widmarka, na podstawie której powstał film.

JAK PODERWAĆ NA LEŚMIANA?

Przez cały wieczór w strefie relaksu Biblioteki Akademickiej dostępne były karty – gra towarzyska „flirt”. To znana gra o niezwykle długiej tradycji. W dobie internetowych czatów, e-maili i SMS-ów może być doskonałym pomysłem na miłe spędzenie czasu zarówno we dwoje, jak i w grupie przyjaciół czy znajomych.

Karty w zaproponowanej w bibliotece wersji „flirtu” zawierały cytaty z utworów poetyckich Bolesława Leśmiana (zarówno tych rozproszonych, jak i zebranych w najbardziej znanych zbiorach, jak *Sad rozstajny* czy *Ląka*) oraz cytaty z *Klechd sezamowych* i *Przygód Sindbada Żeglarza*.

GOFRY OD SERCA

W hallu biblioteki można było poczuć się jak w cukierni. Bibliotekarki serwowały własnoręcznie przygotowane gofry. Każdy uczestnik mógł wybrać dodatki, których ilość była imponująca! Można było obserwować, jak powstaje gofr, ponieważ panie na oczach oczekujących przygotowywały ciasto i wypiekały smakołyki przy użyciu specjalnej gofrownicy.

RANDKA W BIBLIOTECE, CZYLI ESCAPE ROOM

Największym wyzwaniem było dla bibliotekarzy przygotowanie głównej atrakcji wieczoru – escape roomu. Najprostsza definicja „escape room” mówi, że jest to pokój

Dyrektor Biblioteki Akademickiej Marzena Dziolak z najmłodszymi uczestnikami wieczoru w bibliotece

ÓB NA PROMOCJĘ BIBLIOTEKI AKADEMICKIEJ PSW

zagadek, do którego wchodzi określona grupa graczy. Ich zadaniem jest rozwiązanie logicznie powiązanych ze sobą zagadek, odgadnięcie hasła lub znalezienie klucza i wydostanie z pokoju. Wszystko odbywa się w określonym czasie.

Biblioteka Akademicka zaproponowała escape room związany z historią Grzegorza – studenta turystyki i rekreacji Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej, który na przeglądzie folklorystycznym „Kultura bez granic” poznał Martę. Zaprosił ją na randkę do swego ulubionego miejsca – Biblioteki Akademickiej PSW. Krok po kroku zaplanował, jak będzie wyglądał ten wyjątkowy wieczór. Niestety, w trakcie przygotowań do spotkania, zgubił numer telefonu Marty... Zadaniem dla uczestników bibliotecznego pokoju zagadek była pomoc w znalezieniu kartki z zapisanym numerem!

Tego wieczoru zagadkę numeru Marty próbowały rozwiązać dwie grupy studentów. Obie grupy zmieściły się w czasie i odnalazły zagubiony numer telefonu.

Biblioteczny escape room *Randka w bibliotece* cieszył się takim powodzeniem, że od nowego roku akademickiego wprowadzamy go jako stałą atrakcję!

W pokoju zagadek

Zadowoleni uczestnicy escape roomu

Drużyna gotowa do rozwiązywania bibliotecznego zagadki

Bibliotekarze dyżurujący tego wieczoru – Barbara Marchlewska, Monika Gościk, Małgorzata Wągorodzka, Katarzyna Drożdżuk, Katarzyna Lichograj (od lewej)

POKOCHAĆ BIBLIOTEKĘ

Noc Bibliotek *Zakochaj się... w bibliotece!* miała za zadanie pokazać, jak wielką transformację przeszła Biblioteka Akademicka PSW. Z dwóch niewielkich czytelni i skromnej wypożyczalni przeobraziła się w nowoczesną przestrzeń ze strefami oferującymi nowoczesne technologie informacyjne. Wieczorne spotkanie miało też na celu wzmocnienie wizerunku biblioteki jako miejsca przyjaznego użytkownikom, promowanie czytelnictwa i szerokiego wachlarza usług bibliotecznych.

*mgr Monika Gościk
Biblioteka PSW*

Flirt towarzyski w bibliotecznym strefie relaksu

PODRÓŻE I SPEŁNIANIE MARZEŃ TO WCIĄGA

Rozmowa z p. Magdą Klimkowską, absolwentką turystyki i rekreacji w PSW.

Pani Magdo, dlaczego wybrała Pani studia na turystyce i rekreacji w PSW?

PSW wybrałam głównie ze względu na szeroki program obozów, które są obowiązkowe – miałam pewność, że program będzie zrealizowany. Dzięki obozom przede wszystkim nauczyłam się jeździć na nartach, teraz praktycznie raz do roku jeżdżę w góry na narty. Obozy letnie, windsurfing, żagle – coś wspaniałego. Poznałam nowe dyscypliny, których pewnie nie miałabym okazji poznać, gdyby nie uczelnia.

Jak wspomina Pani okres studiów?

Studia – poniekąd beztroski czas :), dużo pozytywnych ludzi, wspaniała kadra, która nas –studentów wspierała w dążeniu do celu i doskonaleniu własnych umiejętności, oraz rozwijaniu swoich pasji.

Czy w trakcie studiów korzystała Pani ze staży lub praktyk zagranicznych? Jak Pani ocenia to doświadczenie w swoim studenckim życiu?

Zacząło się od współpracy z nieistniejącym już biurem podróży Oasis – do wysłania aplikacji namówiła mnie pani mgr Edyta Kozłowska, za co do tej pory jestem jej bardzo wdzięczna, bo od tego się wszystko zaczęło. Potem był Erasmus w Turcji na Uniwersytecie Nevşehir, niestety pojechałam dopiero na semestr letni i nie mogłam przedłużyć pobytu na semestr zimowy następnego roku. Jest to chyba jedyna rzecz, której do tej pory żałuję w życiu... Cudowny czas, cudowni ludzie, cudowne wspomnienia, polecam wszystkim. Z Turcji (oczywiście wszystko zaliczyłam) popłynęłam w czerwcu

Uniwersytet Nevşehir, Turcja

Bazar w Nevşehir

do Grecji na praktyki z Erasmusem. Grecja... co tu dużo mówić – bajka! Poza pracą miałam czas na zwiedzanie. Wynagrodzenie też było zadowalające. Do tej pory mam kontakt z moją kierowniczką z Grecji. Nie powiem jednak, że praca była lekka. Z Grecji wróciłam jesienią. Praca w turystyce wciąga i uzależnia, rozesłałam więc CV do biur podróży, rozmowa kwalifikacyjna w Wezryze (oczywiście zakochałam się w Turcji i chciałam tam wrócić) – i mniej więcej na koniec marca – początek kwietnia pojechałam do Turcji. To był ostatni rok studiów magisterskich. Nie obroniłam się wtedy, bo stwierdziłam, że nie opłaca mi się przylatywać na obronę... Wróciłam do Polski w październiku i związałam się z moim obecnym chłopakiem, i tak już wsią-

kłam w Podlasie, gdzie życie płynie wolno i stabilnie. I tak minęły już ponad dwa lata.

Pracuje Pani w Hotelu Białowieskim w Białowieży. Co sprawiło, że znalazła się Pani w tym miejscu?

Do Hotelu Białowieskiego zaniósłam CV, aby coś zacząć robić. Po powrocie z Turcji chciałam zrobić sobie wakacje i w marcu znowu gdzieś wyjechać. Wyszło inaczej :). Dostałam posadę w Hotelu Białowieskim; w styczniu minęły dwa lata, odkąd tu pracuję. Do pracy już pewnie nie wyjadę za granicę, aczkolwiek dość często gdzieś podróżujemy. W tym roku była Holandia i Węgry, planuję jeszcze Włochy jesienią. Jak gdzieś się raz pojedzie, człowiek nie umie już „usiedzieć” w miejscu.

W jaki sposób wiedza zdobyta na studiach przydaje się w Pani zawodzie?

Przed wszystkim kontakt z inną kulturą, tradycją i historią ukształtował we mnie duże pokłady tolerancji, pokazał jak różnorodni są ludzie i świat. Nauczyłam się cierpliwości, sumienności i dążenia do realizacji marzeń. Bo o to w życiu chodzi, aby nie tylko marzyć, ale przede wszystkim spełniać się w życiu osobistym i zawodowym.

Jakie są Pani dalsze plany, marzenia?

Chyba już stabilizacja... kupujemy mieszkanie. Z czasem – pewnie dzieci. Przydałoby się trochę zdrowia i trochę pieniędzy, aby zawsze można było gdzieś wyjechać. Izrael – to moje marzenie :). Bardzo długo chciałam pojechać do Hiszpanii, nawet się zapisałam na hiszpański, i w końcu udało mi się wyjechać na tydzień. Teraz Izrael i Jordania to takie moje kolejne marzenie do spełnienia.

Błękitny Meczet w Istambule

Kapadocja – słynny region turystyczny w Turcji (i jednocześnie temat pracy magisterskiej pani Magdy)

EDUKACJA I PRZYSZŁOŚĆ

20 lipca Fundacja Edukacja i Przyszłość rozpoczęła realizację IV edycji trwającego od 2014 roku projektu pt. „Pójdę po polskiej szkoły”, wspomagającego podjęcie przez dzieci i młodzież, podlegających ochronie międzynarodowej, nauki w publicznych przedszkolach i szkołach.

Projekt to (obok wakacyjnej nauki języka polskiego) wsparcie na rzecz adaptacji szkolnej dzieci uchodźczych z dziećmi polskimi, działania mające na celu rozwój współpracy środowiska szkolnego z rodzicami dzieci podlegających ochronie międzynarodowej, a także wspieranie współpracy szkoły ze środowiskiem uchodźczym z Lubelszczyzny. Podobnie jak w latach ubiegłych, fundacja realizuje „Letnią szkołę języka polskiego”, w ramach której odbywają się:

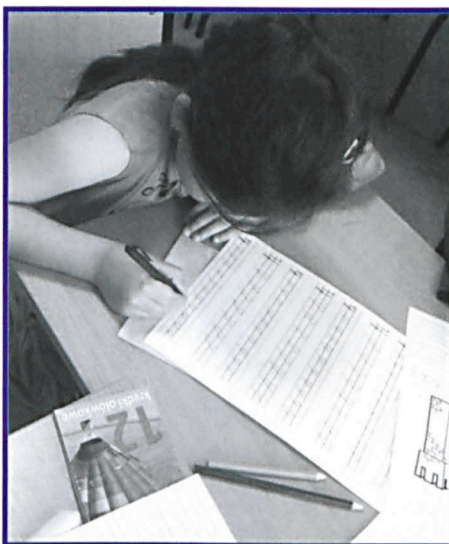
- zajęcia z języka polskiego
- zajęcia na terenie, zwiedzanie miejsc znaczących dla kultury, nauki i historii – wycieczki do Warszawy oraz Kazimierza Dolnego nad Wisłą
- spotkania uczestników uchodźczych z polską młodzieżą
- wizyty uczestników i ich rodziców w polskich szkołach,
- spotkania z nauczycielami i dyrektorami szkół, podczas których dowiadują się o propozycji edukacyjnej skierowanej ku nim.

Poprzez realizację projektu wspierane będzie podjęcie nauki w publicznych przedszkolach i szkołach przez cudzoziemców objętych ochroną międzynarodową, nastąpi integracja uczestników z polskimi dziećmi i polską młodzieżą poprzez wzajemne spotkania w trakcie realizacji zadania, rozwinię się współpraca z rodzicami dzieci uchodźczych, wizyty w placówkach oświatowych.

Projekt jest współfinansowany ze środków Ministerstwa Edukacji Narodowej w ramach zadania „Wspieranie inicjatyw edukacyjnych w szkolnym środowisku wielokulturowym”

mgr Iwona Żelisko

MINISTERSTWO
EDUKACJI
NARODOWEJ

ERASMUS+ W PORTUGALII

W dniach 5-13 maja 2017 r. nauczyciele akademicki Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej z Katedry Ekonomii i Zarządzania – dr Agnieszka Gałęcka oraz dr Agnieszka Cyburt – przeprowadzili cykl wykładów w ramach programu ERASMUS+. Zajęcia z zakresu finansów i rachunkowości zrealizowano w Instytucie Zarządzania Polytechnic Institute of Cávado and Ave (IPCA) w Portugalii.

IPCA to publiczna uczelnia założona w 1994 r. w mieście Barcelos zlokalizowanym w północnej części Portugalii.

W 2014r. IPCA stała się pierwszą uczelnią oferującą profesjonalne kursy kształcenia praktycznego i uzyskała największą liczbę studentów chętnych do skorzystania z nowej oferty edukacyjnej. Przyjęty w Instytucie Zarządzania profil kształcenia wiąże się z organizacją zajęć z praktykami przekazującymi wiedzę i umiejętności, m.in. w zakresie zarządzania, finansów, rachunkowości oraz prawa.

Duże zainteresowanie młodzieży studiowaniem w IPCA spowodowało powstanie dwóch kolejnych kampusów w miejscowościach Braga i Guimarães. Ponadto przy Uczelni od 2007 roku funkcjonuje Centrum Badań Rachunkowości i Podatków (CICF), którego misją jest przyczynianie się do rozwoju wiedzy w dziedzinie rachunkowości i podatków poprzez prowadzone badania. Wykładowcy PSW mieli możliwość zwiedzenia Centrum i rozmowy z członkami zespołu badawczego na temat prowadzonych projektów.

W pierwszym dniu pobytu dział współpracy międzynarodowej IPCA zorganizował spotkanie z władzami uczelni, na którym zaprezentowano historię, aktualną ofertę

IPCA INSTITUTO POLITÉCNICO DO CAVADO E DO AVE

Mapa kampusów IPCA w Portugalii

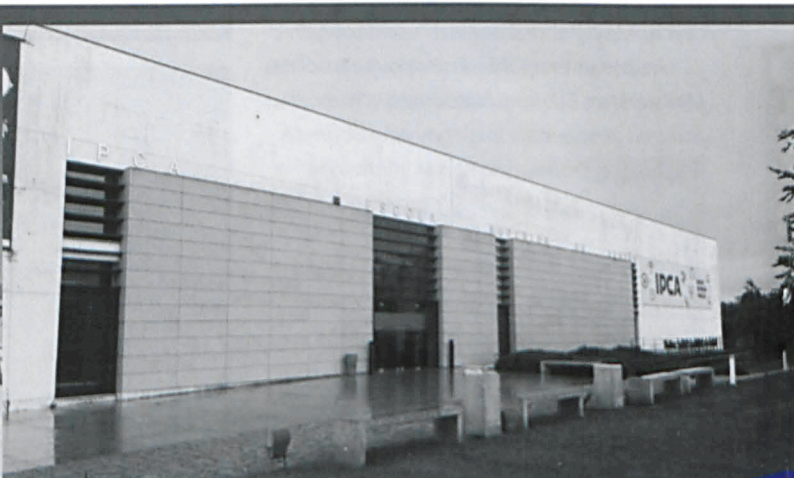
edukacyjną, naukową, a także nowoczesną infrastrukturę PSW, co wzbudziło duże zainteresowanie obecnych na spotkaniu. W prezentacji zwrócono również uwagę na lokalizację uczelni w Europie i Polsce. W dalszej części spotkania dyskutowano na temat zainteresowań badawczych oraz możliwości współpracy naukowej.

Wykłady przygotowane i przeprowadzone przez dr Agnieszkę Cyburt dotyczyły paradygmatów współczesnych finansów oraz aktyw-

ności samorządów terytorialnych w absorpcji funduszy strukturalnych Unii Europejskiej. Zajęcia poświęcone zarządzaniu płynnością finansową w działalności gospodarczej ze szczególnym uwzględnieniem płynności finansowej gospodarstw rolniczych w Polsce zrealizowała dr Agnieszka Gałęcka. Łącznie odbyło się 16 godzin wykładów. Prowadzone zajęcia obejmowały szereg aktywizujących form dydaktycznych, tj. dyskusję i *case study*. Należy podkreślić, że studenci obecni na wy-

Arco da Rua Augusta – Lizbona

Budynek Instytutu Zarządzania IPCA – Barcelos, Portugalia

Ostatni dzień zajęć dydaktycznych w Instytucie Zarządzania – IPCA, Barcelos

Symbol Portugalii wywodzący się z miasta Barcelos

kładach byli bardzo aktywni i zainteresowani prezentowaną tematyką.

Portugalia to kraj niezwykle interesujący i atrakcyjny turystycznie, dlatego poza zajęciami wykładowcy znaleźli także czas na zwiedzanie Barcelos, Lizbony, Bragi i Porto.

Jednym z odwiedzonych miejsc była stolica Portugalii – Lizbona. Miasto stanowi centrum polityczne, ekonomiczne i kulturalne kraju. Bogactwo kultury, niezwykłość klimatu i obfitość zabytków powoduje,

że jest to bardzo interesujące miejsce. Jednym z największych symboli Lizbony jest żółty tramwaj 28, którego trasa jest niezwykle urokliwa i można nim dotrzeć do wielu najciekawszych zakątków Lizbony, dlatego każdy odwiedzający to miasto powinien się nim przejechać.

Najbardziej fascynujący i urozmaicony region kraju to północna Portugalia, której stolicą jest Porto, usytuowane niezwykle malowniczo – na wzgórzach z rzeką u stóp.

Spacer ulicami Lizbony

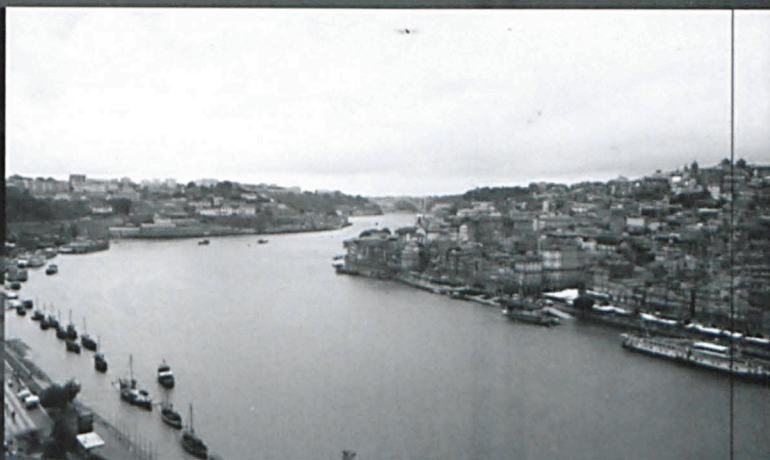
Spacerując po Porto i podziwiając urzekające widoki, na każdym kroku można spotkać czarnego koguta z Barcelos, który jest symbolem Portugalii.

Reasumując, wyjazd umożliwił kontakt z międzynarodowym środowiskiem naukowym i był szansą na upowszechnienie wyników prowadzonych badań. Była to wspaniała okazja do wymiany wiedzy i doświadczeń, pracy ze studentami oraz poznania kultury i dziedzictwa Portugalii. Ponadto zajęcia prowadzone w języku angielskim umożliwiły doskonalenie kompetencji językowych.

*dr Agnieszka Cyburt
dr Agnieszka Galecka
Katedra Ekonomii i Zarządzania*

Tramwaj 28

Panorama Porto

Erasmus+ w Neapolu

Dzięki programowi Erasmus+ w kwietniu i maju 2017 r. dwóch starszych wykładowców z Katedry Nauk Społecznych i Nauk Humanistycznych – dr Izabela Dąbrowska i dr Ewa Fiutka – wzięło udział w programie Erasmus Staff Mobility For Training. Sam pomysł wyjazdu zrodził się spontanicznie, gdyż oferta Uniwersytetu im. Siostry Urszuli Benincasy w Neapolu (The Suor Orsola Benincasa University of Naples) pojawiła się dość niespodziewanie. Dotychczas, pomimo współpracy PSW z wieloma uczelniami w Polsce i za granicą, brakowało ofert dla anglistów, zaś ta propozycja wymiany naukowej dotyczyła Wydziału Literatury i jednego z jego instytutów – Instytutu Języków Nowożytnych.

Pobyt w Neapolu związany był przede wszystkim z wizytą na uniwersytecie Sour Orsola Benincasa. Sam uniwersytet jest jedną z wielu uczelni funkcjonujących w Neapolu, ale jedyną prywatną na południu Włoch. Ma też ciekawą historię, gdyż mieści się w dawnym klasztorze położonym na wzgórzach Sant' Elmo, który jest częścią większego kompleksu architektonicznego, tj. zespołu kościołów, zakonów i wiszących ogrodów. Założycielką klasztoru była Siostra Urszula (1547–1618), która na przełomie XVI i XVII wieku próbowała zwalczyć Kościół Instytucjonalny w czasie ruchów kontrreformacyjnych w Neapolu. Choć z czasem założone przez nią Zgromadzenie Oblatek Niepokalanego Poczęcia NMP poddało się władzy Kościelnej i przyjęło reguły działania zatwierdzone przez papieża Grzegorza XV w 1623 r., to po zjednoczeniu Włoch

w 1870 r. udało się odmienić los masonerii monastycznej, zaś sam zakon Urszuli Benincasy uznano za 'pobożne dzieło świeckich'. Od tego też czasu zakon część swojej działalności poświęcił nauczaniu. I tak w 1864 r. utworzono bezpłatną szkołę podstawową z pięcioma oddziałami klasowymi, kursy mistrzowskie, prowadzono naukę języka francuskiego, śpiewu, dziennikarstwa czy obsługi telegrafu. Inicjatywy te wspierała szlachta neapolitańska i klasy wyższe, wśród nich wiele kobiet. Cały projekt edukacyjny ukończono w 1895 r., gdy ustanowiono Wydział Magisterium, który w 1901 r. uznany został przez inne istniejące w tym czasie wydziały Magisterium we Włoszech, tj. w Rzymie i Florencji.

Obecnie Uniwersytet im. Siostry Urszuli Benincasy prowadzi studia I i II stopnia na ośmiu wydziałach na licznych kierunkach

z zakresu prawa, archeologii, turystyki, języków nowożytnych czy kultury. Angażuje się też w wiele działań na rzecz kultury wysokiej, organizując kursy szkoleniowe, konferencje, seminaria czy wystawy objazdowe. Ponadto, współpracuje z innymi uczelniami włoskimi, szkołami oraz muzeami, a także prowadzi własne gimnazja i licea. Szkoły średnie prowadzone pod nadzorem Uniwersytetu im. Siostry Urszuli Benincasy uczestniczą w programach europejskich, chronią dziedzictwo narodowe Włoch i angażują się w działania na rzecz rozwoju edukacji.

Pobyt naszych wykładowców na Wydziale Literatury, w Instytucie Języków Nowożytnych, miał miejsce w dniach 12–15 kwietnia (dr Ewa Fiutka) i 5–12 maja (dr Izabela Dąbrowska). Program pobytu obu pań doktor dotyczył wielu spotkań z wykładowcami

Neapol urzeka niezwykłą atmosferą i klimatem

uniwersytetu Suor Orsola Benincasa i innymi, reprezentującymi pozostałe uczelnie neapolitańskie. Obejmował też zapoznanie się ze strukturą uczelni włoskich, ich programami nauczania oraz systemami zarządzania wydziałem; spotkania ze studentami i doktorantami uniwersytetu, a także zwiedzanie bazy dydaktycznej uczelni.

Cykl wystąpień, zatytułowany *Window on Europe*, adresowany był do studentów, doktorantów i wykładowców uczelni neapolitańskich. Każde spotkanie miało charakter typowo konferencyjny, z udziałem wykładowcy-moderatora, który nadzorował tryb wystąpienia oraz dyskusję. Na każde z wystąpień zapraszano gości specjalizujących się w przedstawianej tematyce z uniwersytetów neapolitańskich: Uniwersytetu Neapolitańskiego im. Fryderyka II (Università degli Studi di Napoli Federico II); Uniwersytetu Kampanii (Università degli Studi della Campa-

nia „Luigi Vanvitelli”); Uniwersytetu Kalabrii (L'Università della Calabria) oraz Uniwersytetu w Neapolu „Parthenope” (Università degli Studi di Napoli „Parthenope”). Koordynatorem i mentorem całego przedsięwzięcia była prof. Emilia di Martino, której udało się zorganizować ten cykl spotkań, pomimo napiętego grafiku własnych zajęć i wyjazdów.

Program dr Ewy Fiutki obejmował następujące tematy:

1. Historical novel – characteristic features of the genre and theories concerning the connections between history and literature
2. Julian Barnes's *Flaubert's Parrot* – elements of truth and fiction in the historical novel
3. Michel Faber's *The Crimson Petal and the White* as an example of neo-Victorian fiction
4. A.S. Byatt's *Possession* as a way of recreating the past

Program dr Izabeli Dąbrowskiej skupił się na następujących tematach:

1. Constructing humour in media texts through linguistic means
2. Analysing news values in media texts and their ideological stand
3. Analysing discourse of cultural texts and how it reflects the recent policies in the UK
4. Reconciling students' interests in translation studies and theoretical approaches to text translation.

Nieodzownym elementem wzbogacającym każdy wyjazd w ramach programu Erasmus jest także poznanie kultury, historii czy geografii kraju docelowego, choćby w ograniczonym zakresie. Także w tym przypadku udało się naszym pracownikom połączyć zalety wyjazdu naukowo-dydaktycznego (spotkania wykładowców, studentów i doktorantów), a co za tym idzie – podniesienia własnych kwalifikacji zawodowych, z możliwością zasmakowania kultury lokalnej, wzbogacenia wiedzy o świecie i przyjemnego spędzenia czasu.

Wszystkich zabytków Neapolu nie sposób wyczerpić i poznać. Zdecydowanie trzeba jednak odwiedzić Muzeum Archeologiczne (zdj. po lewej)

Neapol leży na południu Włoch, u stóp Wezuwiusza nad malowniczą Zatoką Neapolitańską. Został założony przez Greków w VIII wieku p.n.e., po czym wszedł w skład Cesarstwa Rzymskiego. Od XIII wieku był stolicą Królestwa Neapolu, a następnie Królestwa Obojga Sycylii. W XIX wieku miasto stanowiło poważny ośrodek przemysłowy i kulturalny, o czym świadczy fakt, iż to właśnie w Neapolu otwarto pierwszą linię kolejową we Włoszech. Obecnie Neapol jest trzecim co do wielkości miastem Włoch i liczy około 1 miliona mieszkańców, zaś cała aglomeracja – około 3 milionów.

Turyści zwiedzają przede wszystkim średniowieczne centrum miasta, urzekające wąskimi uliczkami, w których bardzo łatwo się zgubić. Co krok właściwie można tam zobaczyć zabytkowe kościoły, pałace lub kamienice. Największe wrażenie robi monumentalny gotycki kościół i klasztor świętej Klary, przebudowany następnie w stylu barokowym, zaś w krzégankach i ogrodzie klasztoru można podziwiać XVIII-wieczne majolikowe scenki rodzajowe. Dla mieszkańców Neapolu ta budowla ma też szczególne znaczenie sentymentalne, gdyż w czasie II wojny światowej kościół został częściowo zbombardowany przez aliantów i dopiero w 1953 roku ponownie odbudowany. Tuż obok znajduje się barokowy kościół Gesu Nuovo, który z zewnątrz wygląda niepozornie i bardzo łatwo go przeoczyć, natomiast wewnątrz robi niesamowite wrażenie swoim ogromem i monumentalnością. Nad miastem górują zamki, przede wszystkim pochodzące z epoki Średniowiecza Castel dell'Ovo oraz Castel Nuovo, pięknie prezentujące się na tle błękitnych fal Zatoki Neapolitańskiej. Warte obejrzenia są również katakumby Neapolu pod zabytkową częścią miasta, gdzie można podziwiać podziemne cmentarze z czasów rzymskich lub fragmenty teatru greckiego. Wszystkich zabytków Neapolu nie sposób wyliczyć, gdyż w centrum miasta właściwie co krok można napo-

Turyści zwiedzają przede wszystkim średniowieczne centrum miasta, urzekające wąskimi uliczkami, w których

tkać interesujące i warte obejrzenia miejsca. Zdecydowanie należy udać się do Muzeum Archeologicznego, którego sam budynek robi ogromne wrażenie. Przede wszystkim jednak można w nim obejrzeć artefakty znalezione w pobliskich Pompejach zniszczonych po wybuchu Wezuwiusza w 79 roku n.e.

Oczywiście, poza zabytkami, Neapol urzeka niezwykłą atmosferą i klimatem. Przeciętnemu Polakowi kojarzy się z porachunkami mafijnymi, śmieciami i pizzą. Te dwa pierwsze skojarzenia okazały się kompletnie nieprawdziwe. Miasto jest bardzo spokojne, można w nim poruszać się bez problemu również w porach nocnych, a ludzie są bardzo pomocni i przyjaźni. Poza tym Neapol jest miastem relatywnie czystym, nie odbiegającym wyglądem od innych metropolii. Natomiast, jeśli chodzi o pizzę, to Neapol zdecydowanie spełnia oczekiwania turystów. Typowa pizza neapolitańska, czyli pizza margherita, której podstawowymi składnikami są pomidory i ser mozzarella, nazwę swoją zawdzięcza Małgorzacie (czyli Marghericie) Sabaudzkiej. Pizza ta jest zupełnie inna od tej serwowanej w Polsce, przede wszystkim ze względu na sos pomidorowy, który nadaje niepowtarzalny smak. By poczuć neapolitański klimat, obowiązkowo należy też skosztować kawy espresso w jednej z kafejek, których mnóstwo jest w Neapolu. Dla łasuchów godne polecenia są też croissanty z przepyszną czekoladą. Można by zadać pytanie – co daje taki wyjazd? Prawda jest taka, że nie jedzie się na taką wymianę, aby studiować. Pobyt na partnerskiej uczelni umożliwia realizację własnych planów naukowych, daje możliwość sprawdzenia się w sytuacji pewnego wyzwania, ale też pozwala poznać nowych ludzi i ich kulturę. Zobowiązuje też sama nazwa programu – Erasmus, pochodząca od imienia słynnego holenderskiego filozofa, którego życiowym celem było nieustanne pogłębianie własnej wiedzy.

*dr Izabela Dabrowska
dr Ewa Fiutka
Zakład Neofilologii*

h bardzo łatwo się zgubić. Co krok właściwie można tam zobaczyć zabytkowe kościoły, pałace lub kamienice

NAUKA INAC

Z Białej Podlaskiej do Hiszpanii

Studenci trzeciego roku studiów licencjackich z kierunku ekonomia oraz finanse i rachunkowość Katedry Ekonomii i Zarządzania, uczestniczący w projekcie pt. „Przyszłość budowana kompetencjami – wzmacnianie pozycji konkurencyjnej na rynku pracy studentów kierunków ekonomia oraz finanse i rachunkowość”, realizowanym w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój; Działanie 3.1 – Kompetencje w szkolnictwie wyższym, współfinansowanym przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, w dniach 17–24.06.2017 r. uczestniczyli w wyjeździe studyjnym do Hiszpanii.

W ramach wyjazdu studyjnego studenci mieli możliwość uczestniczenia w zajęciach na Uniwersytecie w Barcelonie oraz w spotkaniach z przedstawicielami reprezentującymi Działy Finansowo-Księgowe hiszpańskich przedsiębiorstw. Pierwsze spotkanie odbyło się na Wydziale Ekonomii i Biznesu Uniwersytetu w Barcelonie. Studentów przywitał dr Ramon Ramon-Muñoz – Delegat Rektora ds. Stosunków Międzynarodowych i Jakości, natomiast wykład poprowadził specjalizujący się w zarządzaniu finansami profesor Xavier Olsina Pau. Wykład został poświęcony zarządzaniu finansami na arenie międzynarodowej. Drugie spotkanie, z bardzo interesującą prelekcją, przeprowadził jeden z Dyrektorów Działu Księgowości w Assessoria Codina – Josep Maria Huertas. Spotkanie zostało poświęcone obowiązującym i stosowanym w Hiszpanii normom w księgowości. Studenci dowiedzieli się, że dokumentem prawnym, który reguluje rachunkowość w firmach działających na terenie Hiszpanii, jest Generalny Plan Księgowy, który został uregulowany przez dwa Dekrety królewskie. Pierwszy dostosowuje hiszpański system księgowy do europejskich standardów rachunkowości, drugi natomiast przewiduje konkretny plan dla małych i średnich przedsiębiorstw. Generalny Plan Księgowy składa się z pięciu części: Ramy koncepcyjne (podstawowe założenia księgowania), Zasady rachunkowości i wyceny, Roczne sprawozdanie finansowe, Plan kont, Definicje i relacje rachunkowości. Pierwsze trzy części są obowiązkowe dla firm, natomiast dwie pozostałe nie mają charakteru obowiązkowego i ich stosowanie zależy od woli firmy.

ZEJ panii – krok na rynek pracy

Trzecie spotkanie, które zostało poświęcone zasadom funkcjonowania działu finansowo-księgowego, przeprowadził szef Działu Księgowości sieci hoteli Checkin Hotels – Marc Garuga. Na spotkaniu podkreślono,

matyczny łączy systemy używające wspólnej bazy danych oraz dokonuje automatycznej wymiany informacji. Jednym z głównych elementów systemu zintegrowanego jest system finansowo-księgowy, który ma na celu

to pierwszy pobyt poza granicami Polski, jak również pierwszy przelot samolotem. Wizyta studyjna dostarczyła zapewne uczestniczącym w niej studentom wielu wrażeń i na pewno wspomnień.

„ Studenci mieli możliwość nie tylko poszerzenia wiedzy zdobytej na studiach, ale również zapoznania się z wolnych chwilach z zabytkami i kulturą Hiszpanii. ”

że zaspokojenie potrzeb informacyjnych przedsiębiorstwa jest możliwe dzięki sprawnemu systemowi informatycznemu, dlatego bardzo duży nacisk w sieci hoteli Checkin Hotels położono na informatyczne systemy zintegrowane. Zintegrowany system infor-

rejstrowanie zdarzeń gospodarczych, ich prezentowanie oraz raportowanie.

Studenci mieli możliwość nie tylko poszerzenia wiedzy zdobytej na studiach, ale również zapoznania się z wolnych chwilach z zabytkami i kulturą Hiszpanii. Dla wielu osób był

Dziękujemy wszystkim studentom uczestniczącym w wizycie studyjnej za aktywny udział w spotkaniach oraz stworzenie niepowtarzalnej atmosfery.

*Katarzyna Korneluk
Joanna Żurakowska-Sawa
Zdjęcia: Elżbieta Bağlaj i Magda Panasiuk*

STUDENCI TURYSTY NA WYSPACH KANA

Na kierunku turystyka i rekreacja PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej realizowany jest projekt współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Działania 3.1 Kompetencje w szkolnictwie wyższym. Projekt „Kompetentni na rynku pracy – Program Rozwoju Kompetencji na rzecz dalszego kształcenia i zatrudnienia studentów kierunku Turystyka i Rekreacja” ma na celu podniesienie kompetencji oczekiwanych przez pracodawców u 119 studentów studiów I stopnia oraz 27 studentów studiów II stopnia, poprzez umożliwienie studentom nabycia kompetencji zawodowych, komunikacyjnych, analitycznych, informatycznych i w zakresie przedsiębiorczości.

Realizacja projektu pozwala stworzyć nową sylwetkę absolwenta odpowiadającą potrzebom gospodarki, rynku pracy i społeczeństwa, wyposażonego w kluczowe kompetencje przygotowujące do aktywności zawodowej i dalszego kształcenia. Zadanie to zostanie osiągnięte poprzez realizację warsztatów z kompetencji interpersonalnych, certyfikowanych szkoleń i warsztatów branżowych, realizację dodatkowych zajęć z otoczeniem społeczno-gospodarczym oraz podmiotami zagranicznymi.

Realizacja projektu znacznie podnosi atrakcyjność studiów na kierunku turystyka i rekreacja. Studenci doceniają wartości, jakie dają im do-

datkowe szkolenia i warsztaty wpisujące się w zakres tematyczny i specyfikę kierunku studiów. Największą atrakcją bez wątpienia jest realizacja zajęć z podmiotami zagranicznymi, czyli wizyty studyjne. W roku akademickim 2016/2017 studenci III roku wzięli udział w wizycie studyjnej w Hiszpanii. Tygodniowy pobyt na południu kraju, w Andaluzji, był jednym z trzech zaplanowanych do realizacji w ramach projektu. W czerwcu 2017 r. kolejna grupa studentów realizowała program wizyty studyjnej, tym razem na jednej z Wysp Kanaryjskich – Gran Canarii. Dla studentów II roku studiów magisterskich było to niezapomniane zwieńczenie cyklu ich kształcenia.

Dwa dni przeznaczone były na udział w zajęciach na University of Las Palmas de Gran Canaria. Wizyta była okazją nie tylko do zapoznania się z ofertą edukacyjną i funkcjonowaniem Uniwersytetu, ale przede wszystkim do sprawdzenia umiejętności komunikowania się w języku angielskim. Studenci uczestniczyli w wykładach prowadzonych przez wykładowców uniwersyteckich, oczywiście po angielsku. Odważnie zadawali pytania i chętnie włączali się do dyskusji.

Dzięki rezydentowi Mariuszowi wyjazd do Las Palmas stał się „wycieczką fakultatywną”. Z niebывалым zaangażowaniem przekazywał informacje na temat historii i teraźniejszości

Wizyta stała się dla wielu inspiracją do pomysłów w do realizacji w przyszłości. Dla wszyscy

KI I REKREACJI PSW RYJSKICH

wyspy, fascynującej przyrody i osobliwości stanowiących o niezwyklej atrakcyjności Gran Canaria. Najciekawsze miejsca zostały uwiecznione na zdjęciach i filmikach. Pan Mariusz stanowił dla studentów przykład profesjonalizmu zawodowego – uśmiechnięty, pomocny, konkretny, kompetentny...

Kolejnym punktem wyjazdu studyjnego były wizyty w sześciu hotelach o różnym standardzie (trzy, cztery i pięć gwiazdek). Zwiedzając hotele, studenci zapoznawali się z ofertą, standardami i procedurami obsługi klienta oraz organizacją pracy w hotelu. Życzliwi, uśmiechnięci menadżerowie sprawiali, że w każdym hotelu studenci czuli się „jak u siebie”.

Największe wrażenie na wszystkich wywarł Hotel Lopesan Baobab. Luksusowy, pięcigwiazdkowy, należący do słynnej sieci Lopesan. Inspirowany Afryką, jej przyrodą i kulturą, wprowadza w magicznie wykreowany świat, gdzie mogą zrealizować się marzenia o egzotycznej przygodzie. Doskonała mieszanka najwyższego komfortu i afrykańskich klimatów. Olbrzymia ilość atrakcji, w tym Panchi World dla dzieci, czyni hotel wymarzoną miejscem dla gości w każdym wieku. Centrum kongreso-

we na światowym poziomie gwarantuje profesjonalną obsługę konferencji.

Gran Canaria to wielki kontynent w miniaturze, gdzie historia łączy się z wyjątkowym pięknem przyrody, rozwijając szeroki wachlarz niesamowitych krajobrazów. To wyspa kontrastów, na której krajobraz zmienia się niemal za każdym zakrętem drogi. Tysiąc klimatów i tysiąc gatunków przyrody jednoczą się na wyspie uznanej przez UNESCO za Rezerwat Biosfery. Kanaryjczycy są przyjaźni, otwarci i tolerancyjni, według zasady „żyj i pozwól żyć innym”.

Przez tydzień „akademikiem” stał się dla studentów trzygwiazdkowy Hotel IFA Buenaventura znajdujący się ok. 500 m od piaszczystej plaży, w jednym z najbardziej znanych kurortów Gran Canaria – Playa del Ingles. Hotel posiada ponad 700 pokoi rozlokowanych w ośmiu budynkach. Bogata oferta kulturalno-rekreacyjno-sportowa nie pozwalała na nudę, więc w wolnym czasie studenci chętnie z niej korzystali. Animacje hotelowe, kąpiele w oceanie, relaks w hotelowym basenie, no i oczywiście poznanie nocnego życia na wyspie – to codzienne zajęcia realizowane z prawdziwą przyjemnością.

Zainspirowani przez rezydenta, studenci odbywali wycieczki, poznając osobliwości wyspy. Wulkaniczna Gran Canaria zachwyca ogromnymi, piaszczystymi wydrami rozciągającymi się wzdłuż wybrzeży Atlantyku. Stąpając po złocistym piasku wydmy, można mieć wrażenie, że jest się na środku pustyni. Obowiązkowym punktem stał się spacer przez wydmy do zabytkowej latarni morskiej Faro w Maspalomas.

Barwne wspomnienia, ogrom zdjęć i różnorodnych drobiazgów – to pamiątki na całe życie. Czy wyjazd spełnił swoje zadanie? Z pewnością nastąpił rozwój kompetencji studentów, przewidzianych w realizacji projektu, czyli zawodowych, komunikacyjnych i analitycznych. Wizyta stała się dla wielu inspiracją do pomysłów w dążeniach zawodowych i szkicowaniu przedsięwzięć do realizacji w przyszłości. Dla wszystkich – marzeniem, które się spełniło.

We wrześniu kolejna grupa studentów kierunku turystyka i rekreacja wyruszy po wiedzę, kompetencje i przygodę... tym razem na wyspę Lanzarote.

*mgr Małgorzata Parafiniuk
Katarzyna Klepacka*

dążeniach zawodowych i szkicowaniu przedsięwzięć
tych – marzeniem, które się spełniło.

Studenckie Koło Naukowe

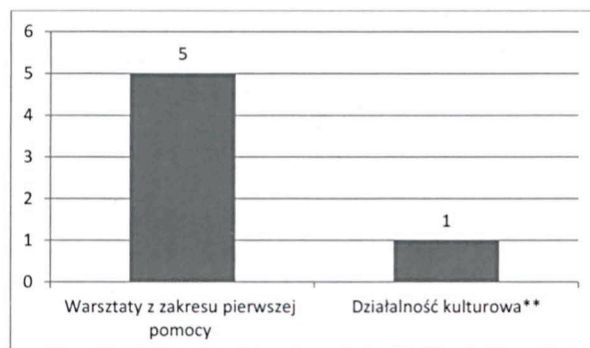
Dwanaście lat temu, w roku akademickim 2005/2006, studenci Instytutu Zdrowia (obecnie Katedry Zdrowia), studiujący na kierunku ratownictwo medyczne, wpadli na pewien pomysł. Razem ze swoją opiekun, mgr Anną Ślifirczyk (obecnie dr n. med., Kierownik Zakładu Ratownictwa Medycznego w Katedrze Zdrowia), powołali do życia Studenckie Koło Naukowe „eRka”.

Funkcję drugiego opiekuna koła wykonywała także mgr Danuta Pawlik, a obecnie rolę tę pełni dr Martyna Krukowska. Pierwszym przewodniczącym „eRki” został Sławomir Karpiński. Obecny (rok akademicki 2016/2017) Zarząd Studenckiego Koła Naukowego „eRka” to: Przewodnicząca – Dominika Siennicka, Zastępca przewodniczącego – Tomasz Pitura (od dn. 10.05.2017 – Mateusz Wawrzyniuk), Sekretarz/Skarbnik – Angelika Jankowska, Webmaster – Julia Sacewicz.

Wśród studentów-założycieli SKN „eRka” były osoby, które obecnie są nauczycielami akademickimi, m.in. Uniwersytetu Medycznego w Lublinie – dr n. med. Anna Aftyka, oraz Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana

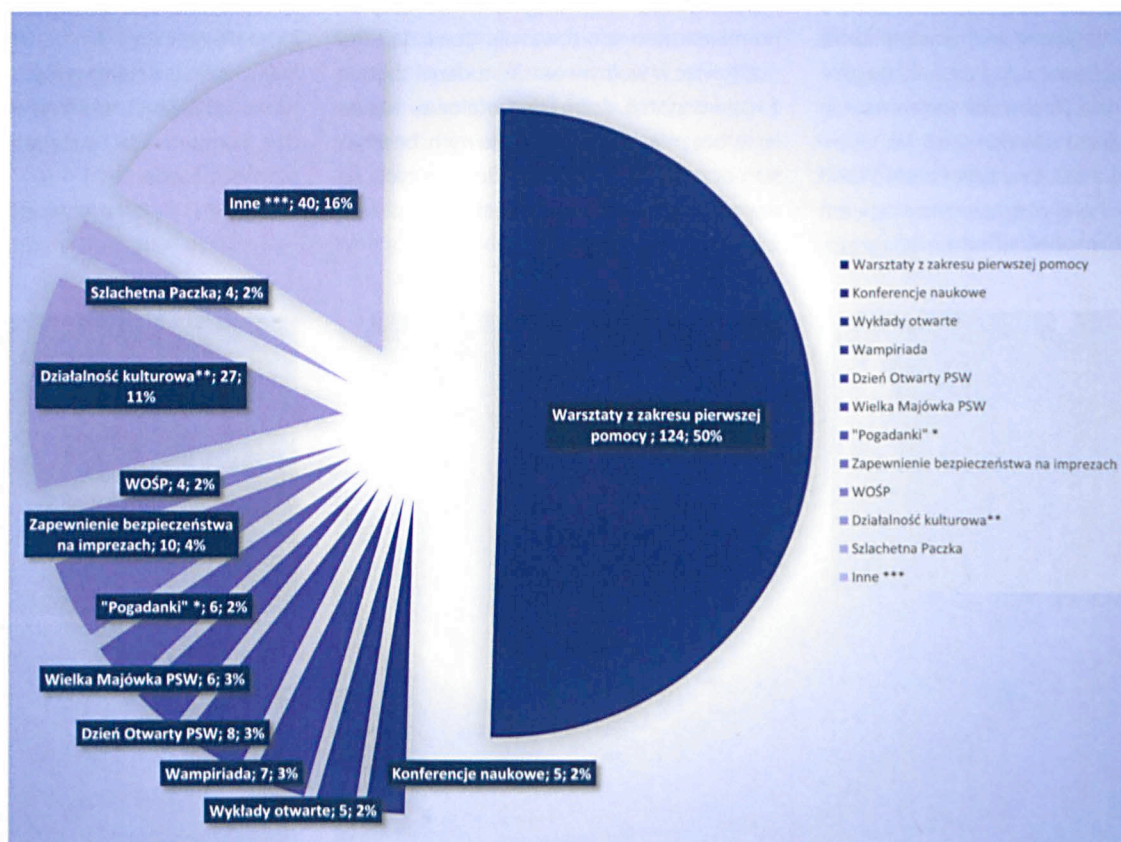
Pawła II w Białej Podlaskiej – dr n. o zdr. Martyna Krukowska, mgr Paweł Piszcz, mgr Marta Kowalenko, mgr Rafał Zalewski (pracownicy Zakładu Ratownictwa Medycznego). Na podkreślenie zasługuje fakt, iż wśród członków byli nie tylko studenci ratownictwa medycznego, a także pielęgniarstwa, zdrowia publicznego, fizjoterapii, bezpieczeństwa narodowego i pedagogiki; łącznie ponad

120 osób, których łączy wspólna pasja, jaką jest pierwsza pomoc i medycyna ratunkowa.

Ryc. 2. Rodzaje przeprowadzonych akcji w roku akademickim 2005/2006

Na przestrzeni lat działania Koła podjęto ponad 245 przedsięwzięć. Przedstawia to poniższy wykres.

Ryc. 1. Ogólna liczba przeprowadzonych akcji SKN „eRka” od początku istnienia Koła

* Warsztaty na temat: prawidłowego odżywiania się, uzależnień, okresu dojrzewania, „Ja wiem – sposoby unikania niebezpiecznych sytuacji i zachowań w razie zagrożenia”, „Uniwersytet dziecięcy”.

** Pikniki, „Dzień rodziny”, Bala: Karnawałowy, Andrzejkowy, Walentynkowy, Mikołajkowy

*** Zbiórka żywności – Caritas, Targi Edukacyjne i Pracy, udział w zawodach sportowych, WORD, wymiana studencka z Francją, symulacje wypadków komunikacyjnych, DKMS, XIII Powiatowe Zawody Sportowo-Pożarnicze MDP, Olimpiady Przedszkolaka, Międzynarodowa Szkoła Letnia na Ukrainie

eRka" na przestrzeni lat

Działalność Koła stawiała się na przestrzeni lat coraz bardziej różnorodna. W pierwszym roku istnienia „eRki” przeprowadzono warsztaty z zakresu pierwszej pomocy, Wampiriadę oraz Piknik Rodzinny, zaliczany do działalności kulturowej Koła. Obecnie „eRka”, prowadzi, obok wspomnianych, szereg innych akcji, co najlepiej ukazują wykresy z lat 2005/2006 oraz 2016/2017.

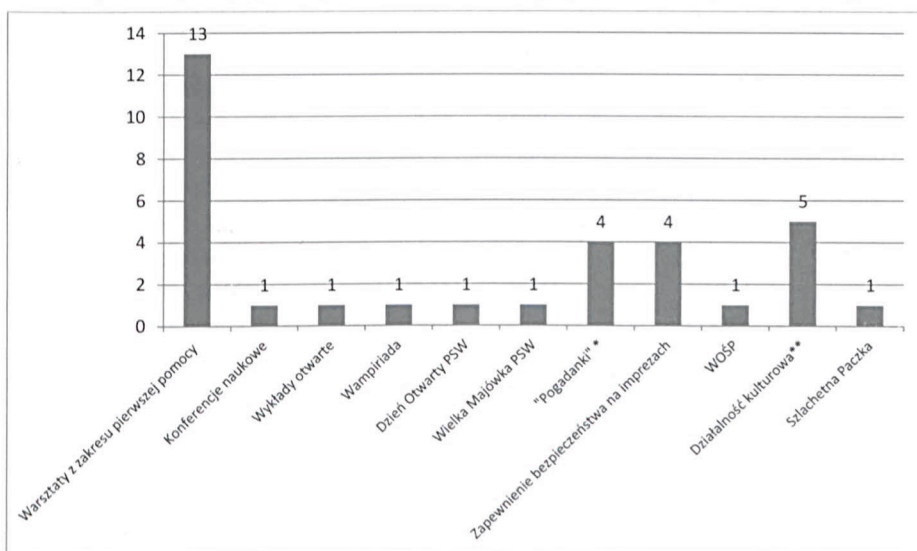
Członkowie Koła jako zasadę działania przyjęli kształcenie się poprzez uczenie innych, udoskonalając tym samym swoje umiejętności. Wyraża się to poprzez prowadzenie

lat włączając się w organizację i przeprowadzanie takich imprez jak: Dzień Dziecka przy Parafii Bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej, Dzień Rodziny, Bal Walentynkowy, Andrzejkowy, Karnawałowy i Mikołajkowy w Zespole Szkół Specjalnych w Białej Podlaskiej; Turniej WORD Biała Podlaska dla Szkół Podstawowych i Gimnazjalnych. SKN „eRka”, poprzez pomoc w realizacji zadań wspiera takie organizacje i fundacje jak: Szlachetna Paczka, Caritas Diecezji Siedleckiej, Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy (Europejski Dzień Przywracania Czynności

studenckiej z Institut De Formation En Soins Infirmiers Centre Hospitalier Niort we Francji i w Międzynarodowej Szkole Letniej na Ukrainie.

Na przestrzeni 12 lat działalności SKN „eRka”, nawiązano współpracę z takimi instytucjami jak:

1. 13 Bialska Grunwaldzka Drużyna Harcerska „Astus” im. Księdza E. Barbasiewicza, działająca przy Szkole Podstawowej nr 9 i Gimnazjum nr 6 w Białej Podlaskiej
2. Akademia Wychowania Fizycznego w Białej Podlaskiej
3. Akademickie Liceum Ogólnokształcące PSW w Białej Podlaskiej
4. Bialskie Biuro Światowych Dni Młodzieży
5. Bialskie Centrum Kultury w Białej Podlaskiej
6. Bialskie Stowarzyszenie „Promień” w Białej Podlaskiej
7. Bialskopodlaskie Stowarzyszenie „Amazonki” w Białej Podlaskiej
8. Biblioteka Pedagogiczna w Białej Podlaskiej
9. Caritas Diecezji Siedleckiej
10. DKMS
11. Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki w Tucznaj
12. Gimnazjum w Leśnej Podlaskiej
13. Gminne Centrum Kultury i Koło Gospodyń Wiejskich w Konstantynowie
14. Institut De Formation En Soins Infirmiers Centre Hospitalier Niort we Francji
15. Katedra Kultury Fizycznej i Fizjoterapii (Zakład Turystyki i Rekreacji PSW Biała Podlaska)
16. Klasztor Braci Mniejszych Kapucynów w Białej Podlaskiej

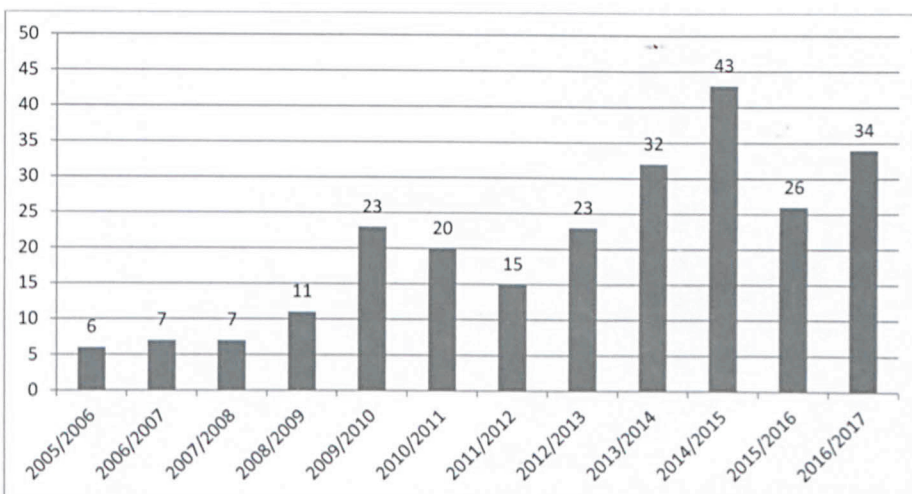

Ryc. 3. Rodzaje przeprowadzonych akcji w roku akademickim 2016/2017

różnego rodzaju warsztatów, m.in. z zakresu pierwszej pomocy, wykładów otwartych czy udziału w konferencjach naukowych. Od niedawna, a dokładniej od roku akademickiego 2016/2017, nasze Koło rozszerzyło swoją działalność poprzez prowadzenie warsztatów dotyczących: „Sposobów prawidłowego odżywiania się”, „Profilaktyki uzależnień i ich negatywnych skutków”, „Procesu dojrzewania dla młodzieży”.

Przez lata SKN „eRka”, przeprowadzało akcje na rzecz promocji kierunku ratownictwo medyczne, uczestnicząc w Targach Edukacyjnych i Pracy, Dniach Otwartych i Wielkiej Majówce PSW. Studenci Koła wzięli udział w II Mistrzostwach Województwa Lubelskiego w Ratownictwie Medycznym i Drogowym w Puławach, II Ogólnopolskich Zawodach Uczelni Medycznych w Ratownictwie Medycznym w Krakowie, a także w Uczelnianym Turnieju Siatkówki PWSZ w Białej Podlaskiej. Ponadto studenci działający w Kole od

Serca, organizacja bicia rekordu Guinnessa w jednoczesnym wykonywaniu RKO), DKMS, Narodowe Centrum Krwiodawstwa i Krwiolечnictwa w Lublinie („Wampiriada”). Studenci z SKN „eRka” wzięli udział w wymianie

Ryc. 4. Liczba akcji w danych latach działalności koła

Członkowie Koła prowadzący zajęcia na Uniwersytecie Dzieciom – rok 2016

Bicie rekordu w RKO – rok 2016

17. Koło Gospodyń Wiejskich w Rokietnie
18. Komenda Miejska Policji w Białej Podlaskiej
19. Liceum w Łosicach
20. Lotnicze Pogotowie Ratunkowe w Warszawie
21. Medyczne Studium Zawodowe im. Marii Minczewskiej w Białej Podlaskiej
22. Miejska Biblioteka Publiczna w Białej Podlaskiej
23. Narodowe Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecniactwa w Lublinie
24. Parafia Bł. Honorata Koźmińskiego w Białej Podlaskiej
25. Poczta Polska oddział Biała Podlaska
26. Prezydent Miasta Biała Podlaska
27. Przedszkole im. Przyjaciół Kubusia Puchatka w Białej Podlaskiej
28. Przedszkole Niepubliczne „Biedroneczka” II Oddział w Białej Podlaskiej
29. Przedszkole przy Szkole Podstawowej w Woskrzenicach Dużych

30. Przedszkole Publiczne w Rossoszu
31. Przedszkole Samorządowe nr 14 w Białej Podlaskiej
32. Przedszkole Samorządowe nr 13 w Białej Podlaskiej
33. Przedszkole Samorządowe nr 6 w Białej Podlaskiej
34. Przedszkole w Sworach
35. Publiczna Szkoła Podstawowa im. Marii Konopnickiej w Misiach
36. Rektor PSW im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej
37. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej
38. Samorządowe Przedszkole Integracyjne nr 16 im. Jana Brzechwy w Białej Podlaskiej
39. Samorządowe Przedszkole nr 11 w Białej Podlaskiej
40. Samorządowe Przedszkole nr 25 im. Juliana Tuwima w Białej Podlaskiej

41. Samorządowe Przedszkole w Janowie Podlaskim
42. Samorządowe Przedszkole w Kodniu
43. Samorządowe Przedszkole w Starej Kornicy
44. SKN „Diagnoza”
45. Starostwo Powiatowe- obchody XV Dożynek Powiatowych w Tucznę
46. Stowarzyszenie „Motyl” w Białej Podlaskiej
47. Stowarzyszenie Społecznego Wsparcia i Pomocy Psychopedagogicznej „Amicus” w Białej Podlaskiej
48. Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza w Sławacinku Starym
49. Szkoła Podstawowa im. Adama Mickiewicza w Konstancynie
50. Szkoła Podstawowa im. Cz. Tańskiego w Janowie Podlaskim
51. Szkoła Podstawowa im. Kajetana Sawczuka w Komarnie Kolonii

52. Szkoła Podstawowa im. Księdza Jana Twardowskiego w Horodyszczy
53. Szkoła Podstawowa im. Tysiąclecia Państwa Polskiego w Sworach
54. Szkoła Podstawowa nr 1 im. Tadeusza Kościuszki w Parczewie
55. Szkoła Podstawowa nr 2 im. Bohaterskich Lotników Podlasia w Białej Podlaskiej
56. Szkoła Podstawowa nr 2 w Parczewie
57. Szkoła Podstawowa nr 3 im. Marii Konopnickiej w Białej Podlaskiej
58. Szkoła Podstawowa nr 6 w Białej Podlaskiej
59. Szkoła Podstawowa nr 9 im. Królowej Jadwigi w Białej Podlaskiej
60. Szkoła Podstawowa w Huszycy
61. Szkoła Podstawowa w Motwicy
62. Szkoła Podstawowa w Strzakłach
63. Szkoła Podstawowa w Woskrzenicach Dużych

64. Szlachetna Paczka
65. Uniwersytet Trzeciego Wieku PSW w Białej Podlaskiej
66. Urząd Miasta Biała Podlaska
67. Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy
68. Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Białej Podlaskiej
69. Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Białej Podlaskiej
70. Zakład Karny Biała Podlaska
71. Zespół Placówek Oświatowych im. Żołnierzy Majora Zenona w Leśnej Podlaskiej
72. Zespół Placówek Oświatowych nr 3, Samorządowe Przedszkole nr 3 w Międzyrzeczu Podlaskim
73. Zespół Placówek Oświatowych w Chotyławie
74. Zespół Placówek Oświatowych w Leśnej Podlaskiej
75. Zespół Szkolno-Wychowawczy w Huszycy
76. Zespół Szkół nr 5 w Białej Podlaskiej
77. Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 3, II LO im. Emilii Plater w Białej Podlaskiej
78. Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 3, Szkoła Podstawowa nr 1 im. Księdza Stanisława Brzóska w Białej Podlaskiej
79. Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 4, IV LO im. Stanisława Staszica w Białej Podlaskiej
80. Zespół Szkół Specjalnych w Białej Podlaskiej
81. Zespół Szkół w Rokietnie
82. Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi, Publiczne Gimnazjum nr 4 w Białej Podlaskiej

83. Zespół Szkół Zawodowych nr 1 im. Komisji Edukacji Narodowej w Białej Podlaskiej
84. Zespół Szkół Zawodowych nr 1 w Białej Podlaskiej
85. Zespół Szkół Zawodowych nr 2 im. F. Żwirki i S. Wigury w Białej Podlaskiej

W imieniu wszystkich członków SKN „eRka”, pragniemy złożyć najserdeczniejsze podziękowania wszystkim dawnym członkom zrzeszonym w Kole. Włożyli oni swój młodzieńczy zapal w stworzenie „eRki”, której misję możemy kontynuować. Słowa wdzięczności kierujemy także do opiekunów Koła. W szczególności chcemy podziękować dr n. med. Annie Ślifierczyk, będącej przy SKN „eRka” od początku jego istnienia, a przez lata wytyczającej kierunki rozwoju Koła, a więc także i nas samych. Warto wspomnieć także o dr n. o zdr. Martynie Krukowskiej, która jako jedna z pierwszych członków „eRki” pokazuje, iż czerpanie w pełni z działalności w Kole może stać się inspiracją dla studentów, pragnących rozwijać drogę kariery naukowej. Dziękujemy także władzom Uczelni za możliwość utworzenia Koła i wspieranie jego działalności. Obecny zaś członkom życzymy wytrwałości i zapału w działaniu, aby móc nadal kontynuować dzieło naszych założycieli, a przy tym umożliwić świętowanie kolejnych jubileuszy ☺.

– Zarząd SKN „eRka”

Opracowali:

Angelika Jankowska, pielęgniarstwo III rok,
ratownictwo medyczne I rok
Bartłomiej Leszczyński, zdrowie publiczne mgr II rok

Konsultacja:

dr n. med. Anna Ślifierczyk
dr n. o zdr. Martyna Krukowska

Członkowie koła na Dniu Otwartym PSW – marzec 2017

Członkowie eRki na Majówce PSW 2017

Członkowie koła na konferencji pt. Różne oblicza depresji – rok 2016

Członkowie eRki promujący kierunek ratownictwo medyczne podczas Targów Pracy w Białej Podlaskiej

Dawni członkowie SKN eRk – obecnie wykładowcy naszej uczelni: mgr Rafał Zalewski, dr n. o zdr. Martyna Krukowska, mgr Paweł Piszcz

Wampiriada 2017

Członkowie koła prowadzący warsztaty z zakresu pierwszej pomocy w ZS im. S. Staszica w Białej Podlaskiej

Członkowie SKN eRka na wymianie studenckiej na Ukrainie

Członkowie koła na Pikniku Rodzinnym z okazji Dnia Dziecka przy parafii pw. bł. Honorata w Białej Podlaskiej

Camino de Santiago

Jeśli droga nie byłaby taka długa, góry nie były takie wysokie, plecak nie był taki ciężki, odciski nie piekły tak bardzo i słońce nie paliło tak mocno... byłoby wspaniale. Tylko czy wtedy pielgrzymka miałaby jakikolwiek sens? W poniedziałek 3 lipca rozpoczęliśmy pieszą pielgrzymkę do Santiago de Compostela. Po 35 dniach, 6 sierpnia uklękliśmy przed relikwiami św. Jakuba, a 10 sierpnia stanęliśmy nad brzegiem Oceanu Atlantyckiego. Oto kilka słów o Szlaku św. Jakuba, przygotowaniach do wyprawy, pielgrzymowaniu i radości po dojściu do celu.

Santiago, czyli św. Jakub

Św. Jakub Apostoł jest nazywany Większym lub Starszym z powodu obecności wśród Apostołów drugiego Jakuba. Wraz z bratem Janem i pierwszym papieżem Piotrem należał do grona uprzywilejowanych uczniów Jezusa. Jak podaje tradycja, po śmierci Mistrza udał się na tereny dzisiejszej Hiszpanii z pragnieniem głoszenia tam Ewangelii. Ponieważ nigdy nie było i nie jest to łatwe zadanie, apostoł zaczął wątpić w powodzenie swej misji i planował powrót do Ziemi Świętej. Wtedy ukazała mu się Matka Boża i nakazała pozostać na Półwyspie Iberyjskim, ofiarując swoją pomoc w nawracaniu pogan. Obecność Apostoła w Hiszpanii jest wielce prawdopodobna, wiemy bowiem z Pisma św., że wybierał się tam św. Paweł (por. Rz 15,24n). Po owocnej pracy misyjnej św. Jakub powraca do ojczyzny. Jest pierwszym biskupem Jerozolimy i pierwszym męczennikiem wśród

Apostołów. Został ścięty mieczem podczas prześladowania Heroda Agryppy w 42 lub 44 roku.

Ale skąd ciało św. Jakuba znalazło się w Hiszpanii? Legendy, a w każdej przecież jest odrobina prawdy, przypisują to uczniom Apostoła – Teodorowi i Atanazemu, którzy wykradli ciało Męczennika, umieścili w łodzi i wyruszyli w niebezpieczną podróż, obfitującą w wiele cudów. Dotarli do brzegów północno-zachodniej Hiszpanii, ruszyli w głąb lądu i złożyli ciało św. Jakuba w rzymskim mauzoleum. Po latach zapomniano o grobie Apostoła. Około roku 830 wydarzył się kolejny cud. Mnich Pelayo prowadzony przez gwiazdy spadające na ziemię odkrył miejsce pochówku Apostoła. Pustelnik podzielił się swoją wizją z miejscowym biskupem Teodomirem, który zleciwszy zbadanie sprawy, odkrył kamienny grobowiec zawierający ciało św. Jakuba. Król Alfons II wybudował nad relikwiami Męczennika świątynię

i nazwał to miejsce Compostela, od łacińskich słów *campus stellae* – pole gwiazd. Ponieważ w języku hiszpańskim św. Jakub to Santiago, stąd dzisiejsza nazwa miasta Santiago de Compostela. Wiele świadectw wskazuje na szczególną opiekę św. Jakuba nad mieszkańcami Półwyspu Iberyjskiego. Jemu przypisuje się ochronę północnej Hiszpanii przed najazdem muzułmanów i późniejsze wyzwolenie całego Półwyspu Iberyjskiego. W wielu hiszpańskich kościołach można zobaczyć ciekawy wizerunek – św. Jakub na białym koniu walczący z Maurami, tzw. Santiago Matamoros.

Camino, czyli droga

Już król Alfons II ogłosił św. Jakuba patronem Hiszpanii i odbył pierwszą pielgrzymkę do Jego grobu, zapoczątkowując tym samym historię Camino. W ciągu wieków pielgrzymowanie do Santiago przybierało na sile i na szlaku spotkać można było nie tylko Hiszpanów, ale ludzi z różnych części Europy. Patrząc na mapę Jakubowych szlaków, odnieść można wrażenie, że z każdego miejsca w Europie prowadzi jakieś Camino, bowiem kiedyś pątnicy zaczęli pielgrzymkę już od progu własnego domu. Także przez Polskę wiodą trzy historyczne szlaki: północny przez Olsztyn i Toruń, z Wilna przez okolice Białej Podlaskiej (!), Lublin i Kraków (od Lublina szlak jest już oznaczony) oraz z Kijowa przez Lwów i Rzeszów. Wszystkie spotykają się na Dolnym Śląsku i dalej biegną przez Czechy, Niemcy i Francję. Dziś rzadko który pielgrzym wyrusza pieszo z własnego domu, dlatego najbardziej znane trasy znajdują się w Hiszpanii. Większość pielgrzymów wybiera Drogę Francuską. To ona od wieków zbierała strumień pątników z całej Europy. Zaczyna się w Pirenejach na pograniczu francusko-hiszpańskim i wiedzie prosto na zachód do grobu św. Jakuba. Jest to najlepiej oznakowana i przygotowana pod względem infrastruktury trasa

Przed katedrą w Santiago de Compostela

Ks. Sławek i średniowieczne oznaczenie Camino

Nad Oceanem Atlantyckim

(schroniska, bary, dostępność wody itp.). Dzięki temu jest najłatwiejszą do przebycia, lecz również najbardziej skomercjalizowaną i zatłoczoną. Coraz większe znaczenie zyskują zatem inne Drogi. Nasza trójka, tzn. ja, ks. Sławek oraz jego brat Grzegorz, ruszyliśmy Camino del Norte, czyli Drogą Północną. W średniowieczu pątnicy wybierali ten szlak, aby uniknąć spotkania z muzułmanami okupującymi większość Półwyspu Iberyjskiego, my chcieliśmy uniknąć spotkania z rzeszą pielgrzymów na Drodze Francuskiej. Jakże wielkie było jednak nasze zdziwienie, gdy już na starcie w pierwszym schronisku zabrakło dla nas miejsca i spaliliśmy w zaadaptowanym na potrzeby pielgrzymów garażu.

Peregrino, czyli pielgrzym

W średniowieczu pątnik zabierał pelerynę, kapelusz, sakwę, tykwę na wodę oraz kij pielgrzymi i ruszał w drogę. Święcony uroczystość w kościele strój pielgrzyma miał swoje symboliczne znaczenie. Sakwa była wąska, bo pielgrzym powinien pokładać ufność w Bogu, a nie w swych zapachach, i stała otwarta, ponieważ pielgrzym musi być ciągle przygotowany na to, by zarówno dawać, jak i brać. Kij pielgrzymi był natomiast symbolem walki z szatanem, ciągle zastawiającym na człowieka pułapki.

Dziś przygotowania do Camino wyglądają zupełnie inaczej. Jeśli nie możemy porozmawiać z osobą, która dokonała już tego przed nami, pozostaje nam internet i różnego rodzaju poradniki i książki. Na Youtube można znaleźć wiele filmów, które dają pewne wyobrażenie, czym jest Camino i jak do niego się przygotować. Istnieją też polskie fora internetowe. Szkoda, że większość osób podaje wskazówki, jak przygotować się logistyczne do przebycia tak długiej trasy, mniej uwagi poświęcając na przygotowanie duchowe. Warto jednak posłuchać podpowiedzi i nie przesadzać z pakowaniem zbędnych rzeczy do plecaka, przecież trzeba go zanieść na swoich plecach do Santiago, albo jeszcze dalej. Podstawowa zasada: zabieramy tylko dwie zmiany bielizny, skarpet i koszułek. To, w czym wczoraj szliśmy, dziś suszy się przypięte do naszego plecaka. Do tego cienki polar, peleryna od deszczu, spodnie na zmianę, śpiwór, klapki pod prysznic, trochę lekarstw, okulary przeciwsłoneczne, krem z filtrem, kapelusz i oczywiście mocne i wygodne buty. Osobiście polecam zabrać kije trekkingowe, można też, jak wielu pielgrzymów, iść z kosturem znalezionym przy drodze. Niektórzy radzą, aby plecak nie ważył więcej niż 10 procent wagi naszego ciała. Mój ważył mniej, ale i tak nieraz chciałem go zostawić w przydrożnym rowie. Nieroztropne pakowanie zmusza do smutnego pożegnania się z niepotrzebnie zabranymi rzeczami. Mniej cenne można zostawić w miejscu noclegu (może komuś się

Przylądek Fisterra. Na słupku napis 0,00 km

przydadzą), w przypadku cenniejszych trzeba szukać correos, czyli poczty, i odesłać je do domu. Łatwo radzi się innym, trudniej się spakować samodzielnie. Chociaż to było czwarte Camino ks. Sławka, a moje drugie, to też mieliśmy nadbagaż. Zbędne rzeczy zostawiliśmy u polskiego księdza w Bilbao. Są do odebrania w Lublinie.

Concha, czyli muszla

Camino del Norte zaczyna się na granicy francusko-hispańskiej w mieście Irun. Trasa w ogromnej większości wiedzie nad brzegiem Zatoki Biskajskiej, co czyni ją jedną z najpiękniejszych Dróg św. Jakuba. Pielgrzymi mijają wspaniałe miasta: San Sebastian, Bilbao, Santander, Gijón, aby po 850 kilometrach dojść do Santiago de Compostela. W dotarciu do celu pomagają żółte strzałki i muszle, namalowane na drodze, na płotach, na znakach drogowych, zaś te wykonane z ceramiki umieszczane są na domach, kościołach, a przede wszystkim na betonowych słupkach z podanym w kilometrach dystansem dzielącym pielgrzyma od celu. To, że strzałka podpowiada pielgrzymom właściwy kierunek marszu, jest dość oczywiste, ale dlaczego muszla? Odpowiedzi należy szukać w średniowieczu. Ówczesni pielgrzymi mieli problem, jak udowodnić rodakom dotarcie do grobu św. Jakuba. Nie każdego było stać na papierowy certyfikat wydawany w sanktuarium. Świadectwem stała się muszla o charakterystycznych promienistych żłobieniach (mieszka w niej małż morski z rodziny przegrzebkwatych), po którą trzeba było iść 100 kilometrów za Santiago de Compostela nad brzeg Oceanu Atlantyckiego. W ten sposób muszla stała się znakiem Camino de Santiago, którym oznaczano nie tylko szlak, ale wszystko, co było związane z pielgrzymowaniem do grobu Apostoła. Nawet On sam otrzymał w ikonografii muszlę na kapeluszu czy sakwie podróżnej.

Współcześni pielgrzymi też używają muszli na poświadczenie pątniczego trudu, ale nie przed rodziną czy znajomymi, bo dla nich mają tysiące zdjęć dokumentujących przebytą trasę. Dziś kupuje się za 1 lub 2 euro muszlę w pierwszym schronisku i przypina do plecaka, ubrania lub wiesza na szyi, aby wskazywała napotkanym osobom, że jesteśmy pielgrzymami, a nie turystami.

Albergue, czyli schronisko

Najlepsze na Camino jest to, że od nas zależy, jaką formę przybierze nasze pielgrzymowanie. To my decydujemy, jak długo chcemy iść danego dnia, gdzie chcemy nocować oraz z kim chcemy rozmawiać, a z kim nie. Jedni idą samotnie, inni z przyjaciółmi, a jeszcze inni spontanicznie po kilku dniach tworzą małą grupę, bo idą w podobnym tempie, spotykają się na noclegach, zaczynają dłużej rozmawiać, wspólnie przygotowują posiłki, i gdy po kilku tygodniach dojdą do Santiago, siedzą godzinami na placu przed katedrą i nie mogą się rozstać. Camino jest idealnym miejscem dla osób, które lubią międzynarodowe towarzystwo. Można tam spotkać ludzi z całego świata od Nowej Zelandii po Brazylię (pozdrowiam Charlotte, Marise i Pedro).

Ważnym elementem Szlaku Jakubowego są albergi, czyli schroniska. Prowadzą je lokalne wiejskie lub miejskie wspólnoty, parafie, zakony, stowarzyszenia i osoby prywatne. W zależności od oferowanego standardu i czynnika komercjalizacji ceny wahają się od 5 do kilkunastu euro za noc. Schemat albergi jest bardzo prosty. Tuż za progiem półki na buty (bez obaw, nikt ich nie ukradnie, obronią się swoim zapachem). Dalej wspólny hall, kuchnia, łazienki z prysznicami i pokoje z piętrowymi łóżkami, a czasami jedna duża sala dla pięćdziesięciu czy osiemdziesięciu pielgrzymów. Aby mieć szansę na zdobycie miejsca w najtańszej albedze, trzeba wstać o godzinie 5.00, czyli długo przed świtem, spakować się przy łatarce, przejść sprawnie ponad 20 km i w drodze nie robić zbyt długich postojów. Po dojściu do albergi liczymy tych, którzy przybyli przed nami, sprawdzamy umieszczoną na drzwiach ilość oferowanych miejsc i jeśli jest dla nas łóżko czekamy do otwarcia schroniska, najczęściej w godzinach między 14.00 a 16.00. Jeśli nie ma wolnych miejsc, to szukamy albergi prywatnej lub idziemy do kolejnej miejscowości, licząc na łut szczęścia. Jak łatwo się domyśleć, my preferowaliśmy późniejsze wstawanie, wolniejsze tempo, dłuższe postoje, a co za tym idzie, późniejsze dojście do celu. Tę swobodę zapewniał nam nie gruby portfel, ale namiot, który był alternatywą w sytuacji braku wolnych miejsc w albedzie.

Pielgrzym musi nie tylko spać, ale także coś jeść. Większość osób zaopatruje się w supermarketach, je suchy prowiant w czasie marszu, popi-

jając kawę zakupioną w jednym z wielu barów, a wieczorem w kuchni pichci coś na ciepło. To coś, to najczęściej makaron przyrządzany na tysiąc sposobów. Od czasu do czasu pielgrzym pozwala sobie na luksus i idzie do najtańszej restauracji na menu del día, czyli danie dnia. Cena od 8 do 10 euro i do wyboru kilka dań pierwszych i drugich, deser oraz napoje. Prawdziwą ekstrawagancją jest zamówienie u kresu pielgrzymki regionalnego specjału, pulpo gallego, czyli ośmiornicy po galicyjsku. Niektórzy twierdzą, że potrzeba wiary, aby to zjeść. Inni mówią, że wystarczy wino.

Jeszcze dwa ważne pielgrzymkowe słowa. Pierwsze to credential, czyli paszport pielgrzyma, w którym pieczęcią schroniska potwierdzane są kolejne etapy naszej pielgrzymki. Można go mieć w pierwszej alberdzie, niektórych kościołach lub w biurze turystycznym. Okazując credential w biurze pielgrzymkowym w Santiago, otrzymamy świadectwo dotarcia do Grobu św. Jakuba, czyli compostelkę. I to jest to drugie słowo.

Monte de Gozo, czyli Szczyt Radości

Widok katedry w Santiago de Compostela po przejściu kilkuset kilometrów jest dla każdego pielgrzyma bardzo wzruszający. Wzgórze, z którego po raz pierwszy można zobaczyć jej wieżę, nazwano przed wiekami Monte de Gozo, czyli Szczyt Radości. Jeszcze tylko kilka kilometrów i jesteśmy u celu. Nie da się ubrać w słowa tego, co odczuwa pielgrzym, stojąc na placu przed monumentalnym frontonem katedry. Mieszą się: wdzięczność Panu Bogu za szczęśliwe dotarcie do celu, radość, duma, zdziwienie, a nawet żal, że powoli zbliża się koniec pielgrzymowania.

Fala ataków terrorystycznych w Europie spowodowała, że ochrona nie wpuszcza do katedry osób z dużym bagażem, także pielgrzymów z plecakami. Obawy mogą być uzasadnione, bo historia tego miejsca raczej nie napawa ekstremistów islamskich pozytywnymi myślami. Zostajemy więc na placu przed katedrą, siadamy na rozgrzanych słońcem kamiennych płytach i na zmianę to podziwiamy ogrom budowli (a raczej przysłaniającą ją rusztowania), to rozglądamy się wokoło i szukamy osób zapoznanych na szlaku. Oczywiście są, Piotr i Rafał. Opowiadają o swoich planach, aby pójść jeszcze 400 km dalej, do Sanktuarium Matki Bożej w Fatimie. Pielgrzymowanie uzależnia ;-).

Po kilku godzinach, już bez plecaków, wracamy do katedry. W jej centralnym miejscu ogromny, kapiący złotem, barokowy ołtarz ku czci św. Jakuba. Postać Apostoła ukazana jest w trzech rzeźbionych wizerunkach. Na samej górze znajduje się Santiago Matamoros, czyli walczący z Maurami. W środkowej części ołtarza widać św. Jakuba w płaszczu, z kapeluszem na głowie oraz kijem pielgrzyma w jednej i księgą w drugiej dłoni. Naj-

bardziej interesująca jest jednak rzeźba poniżej, św. Jakub nauczający. Kamienny polichromowany posąg przedstawiający Apostoła na tronie. Można do niego podejść, dotknąć lub nawet objąć św. Jakuba za szyję, trzeba tylko odstać godzinę lub dwie w długiej kolejce. Obolałe nogi, pewien dystans do zbyt emocjonalnych form pobożnościowych oraz fakt, że „ściskaliśmy” św. Jakuba przed dwoma laty sprawiły, iż skierowaliśmy się wprost do krypty pod ołtarzem, gdzie znajdują się relikwie Apostoła. Tam kolejki nie ma. Jest półmrok, cisza, atmosfera zadumy i modlitwy. Dobre miejsce, aby duchowo przygotować się do Mszy św.

Botafumeiro, czyli „wypuszczacz” dymu

Słynną atrakcją katedry w Santiago jest wielka kadzielnica, „na oko” metr wysokości i kilkadziesiąt kilogramów wagi. Po niektórych Mszach św. odbywa się obrzęd okadzenia. Botafumeiro przymocowane jest do grubej liny, ta biegnie pod sklepienie kościoła, tam przechodzi przez skomplikowany system bloczków i wraca na dół, gdzie jest trzymana przez ośmiu mężczyzn. Po wyspaniu kadziła na rozżarzone węgle Botafumeiro wprowadzane jest delikatnie w ruch. Za chwilę mężczyźni gwałtownie podrywają je do góry i rytmicznymi ruchami powodują, że pędzi ono z prędkością około 70 km/h od jednego do drugiego sklepienia transeptu (poprzeczna nawa kościoła), budząc zadziwienie i przerażenie osób siedzących pod „torem przelotu”. Podobno kiedyś Botafumeiro się zerwało, a na pewno kilkakrotnie uderzyło w sklepienie, o czym świadczą pozostawione w tynku ślady. Niezwykłość widowiska, kłęby aromatycznego dymu i przejmujący śpiew o Hiszpanii zawsze wiernej Panu Bogu, wprowadzają obecnych w stan pewnego religijnego uniesienia. A powód wprowadzenia przed wiekami tego liturgicznego spektaklu był bardzo prozaiczny – chęć zmiany zapachu w świątyni, do której przychodziły rzesze spoconych i brudnych pielgrzymów.

Fisterra, czyli Koniec Świata

Po jednym dniu odpoczynku w Santiago, wzorem średniowiecznych pielgrzymów ruszamy dalej, aby przejść kolejne 100 km. Przed odkryciem Ameryki myślano, że na północno-zachodnim wybrzeżu Hiszpanii kończy się Ziemia, dalej tylko woda i woda. Stąd, najbardziej na zachód wysunięty przylądek nazwano Fisterra (od łacińskich słów finis terra – koniec ziemi). Podążali więc przed wiekami pielgrzymi na Koniec Świata. Była to symboliczna wędrówka na „koniec własnego świata”, czyli ku śmierci, za którą jest ostateczne spotkanie z Bogiem. Kąpiel w oceanie była znakiem obmycia z grzechu i okazją do wywołania muszli, dowodu odbycia pielgrzymki.

Na przylądek Fisterra, do miasta o tej samej nazwie dotarliśmy po trzech dniach, bijąc drugiego dnia pewien rekord. Z powodu braku miejsc w schronisku musieliśmy pójść do kolejnej miejscowości i przeszliśmy trasę o długości 50 km (!!!). Na Fisterra są trzy pielgrzymkowe rytuały. Pierwszy wypełniliśmy bardzo szybko. Woda w Oceanie Atlantycznym była tak zimna, że kąpiel trwała tylko kilkanaście sekund, a muszle po południu są już na plaży przebrane, więc zadowoliliśmy się muszelkami, które trochę tylko przypominają te jakubowe. Drugi rytuał to prawdziwa celebacja: zakupy wykwinnych smakołyków i dobrego wina (razem 5 euro), marsz 3,5 km na najbardziej wdzierający się w ocean fragment lądu, gdzie znajduje się latarnia morska, zdjęcie przy słupku z napisem 0,00 km, stempel w credentialu o treści „THE END”, szukanie dogodnego miejsca na skałach, aby nie spadły do wody przygotowane wiktuały i dobrze było widać największą atrakcję tego wieczoru... zachód słońca. Bezkrę oceanu, ognista kula słońca i mistyka miejsca sprawiają, że dziesiątkom zebranych pielgrzymów i turystów udziela się niepowtarzalny nastrój. Potwierdzeniem wyjątkowości chwili są spontaniczne oklaski, gdy słońce „zejdzie ze sceny”. Trzeci rytuał pielęgnują tylko najwięksi tradycjoniści spośród pielgrzymów. Na Fisterra należy spalić swoje pielgrzymkowe ubranie. Z powodów oszczędnościowych my spaliliśmy tylko małą część naszej odzieży: ks. Sławek skarpetki, Grzegorz koszulę, a ja rękawiczki rowerowe (warto je mieć, gdy idzie się z kijami trekkingowymi).

Buen Camino, czyli Dobrej Drogi

Czy można pójść dalej niż na Koniec Świata? Można, do Muxii. Jak głosi legenda, tam objawiła się św. Jakubowi Matka Boża, aby wspierać go w ewangelizacji Hiszpanii. Maryja przyплыnęła do brzegu w kamiennej łodzi. W miejscu zacumowania, nad brzegiem utworzonym z olbrzymich głazów skalnych, w późniejszych czasach wybudowano kościół. Dziś znajduje się tu Sanktuarium Matki Bożej z Kamiennej Barki. W Muxii zostaliśmy trzy dni. Był to czas na modlitwę, regenerację sił i próbę podsumowania pielgrzymki.

Na Camino mówi się: „To nie droga jest trudnością, to trudności są drogą”. Nieważne, ile przejdiesz kilometrów, ile będziesz mieć stempli w credentialu i bąbli na stopach. Ważniejsze jest, czy ten trud Cię zmienił. Camino de Santiago przywraca wiarę w Boga, ale też przywraca wiarę w człowieka. Uprzejmość, bezinteresowność, chęć niesienia pomocy to codzienne doświadczenie na Szlaku Jakubowym. Nasze życie też jest drogą, którą trzeba przejść. Można człapać, biec do upadłego lub... pielgrzymować. Buen Camino.

ks. Jacek Mucha, duszpasterz akademicki

Dodatek Studencki

Dzięki smartfonom i powszechnemu dostępowi do sieci nasze życie jest nieporównywalnie łatwiejsze – inteligentnych urządzeń używamy do komunikacji, nawigacji, edukacji lub rozrywki. Jakie negatywne skutki, z perspektywy „Wiecznego Studenta”, niesie za sobą nieustające przebywanie w sieci? Zapraszam do lektury artykułu „Ach, te smartfony!” oraz studenckiej recenzji książki oraz jej adaptacji filmowej pt. „7 razy dziś”.

Beata Samek
absolwentka ekonomii PSW

ACH, TE SMARTFONY!

Nie pamiętam już, jaka to myśl legła u źródeł mojego pomysłu, by tuż przed trzydziestymi urodzinami ponownie rozpocząć studia. Nie ma to już znaczenia, faktem za to jest to, że świętując owe urodziny, byłem już po pierwszym roku studiów licencjacki na naszej uczelni.

Był to bardzo pracowity, ale też owocny rok, poznałem wielu fantastycznych ludzi, wykładowców, pracowników, studentów. Warunki do studiowania dzisiaj są nieporównywalnie lepsze od tych, jakie były jeszcze dziesięć lat temu, i nie chodzi tylko o powstającą bazę dydaktyczną, ale również atmosferę, jaką tworzą ludzie.

Jak czas pokazał, pewnym wyzwaniem okazało się dla mnie nawiązanie kontaktu ze współczesnymi studentami. Chociaż dzieli nas tylko

dekada, to w dzisiejszym, dynamicznie rozwijającym się świecie różnica w postrzeganiu rzeczywistości pomiędzy dwudziestolatkiem a trzydziestolatkiem jest taka, jak sto lat temu pomiędzy dwudziestolatkiem a dziewięćdziesięciolatkiem. Cóż, świat przyspiesza.

Jednak w moich obserwacjach jest odrobina rozczarowania. Plagą w moim rozumieniu stały się smartfony. Te pozornie użyteczne i rozpowszechnione urządzenia teleinformatyczne stały się nieodłączne w życiu współczesnych studentów. Wystarczy się przespacerować korytarzem rektoratu w przerwie pomiędzy zajęciami, aby zobaczyć ogromne rzesze wpatrzonych w małe ekraniki par oczu.

Zaznaczę tu, że nie postrzegam siebie jako osoby e-wykluczonej. Komputer z dostępem do internetu, smartfon są dla mnie narzędziami codziennego użytku, posiadam konta na portalach społecznościowych i chętnie z nich korzystam. Kiedy muszę coś szybko zanotować, chętniej sięgnę po telefon z funkcją notatnika niż po kartkę i długopis. Jednak w tym, jak często korzystają

z tego współcześni dwudziestolatki, dostrzegam pewną przesadę. Niesie to za sobą jeszcze pewne przykre konsekwencje. Nie trzeba być profesorem psychologii czy socjologii, aby dostrzec, jak zubożony jest zbiór pojęć i język używany przez osoby w nadmiarze korzystające z „internetu w telefonie”. Po roku studiowania wśród takich osób widzę, jak relacje interpersonalne, zasoby pojęciowe i umiejętność wyrażania swoich myśli czy emocji jest zredukowana do minimum. Jak bogactwo otaczającego ludzi życia umyka im tylko wyłącznie przez fakt braku umiejętności nazywania i opisywania rzeczywistości.

Gdy nad tym rozmyślam, przypomina mi się wydarzenie, które według antropologów kulturowych miało miejsce 2500 lat temu w Grecji. Nastąpiło wówczas zderzenie kultury mówionej z pisaną. W procesie rozwoju cywilizacyjnego umiejętność pisania i czytania stała się tak powszechna, że Grecy, jako pierwsza cywilizacja antyczna, przeszli z przekazywania sobie wiedzy poprzez przekaz słowny na spisywanie książek. W świetle

najnowszych opracowań, wielkim przeciwnikiem słowa pisanego był sam Platon, który doceniał możliwości przekazu pisanego, tworząc doskonale dialogi, jednak najważniejszych zagadnień ze swych wykładów nie chciał powierzać piśmieniu, twierdząc, jak się zdaje, że piśmienie rozłąniwia ludzi.

Dlaczego pozwoliłem sobie na taką dygresję, pozornie niezwiązaną z tematem? Bo może my żyjemy również w epoce zderzenia kultur, kultury pisanej z kulturą obrazkową.

Możliwości przenoszenia informacji przez obraz w dobie powszechnego dostępu do aparatów fotograficznych, programów graficznych, internetu w telefonach stały się znacznie większe niż jeszcze dwadzieścia lat temu. Powszechne użytkowanie emotikonów w komunikacji potwierdza moje przypuszczenia. Więcej pokazujemy, niż piszemy. Kto wie, czy obserwowane przeze mnie zużycie pojęciowe, które wydaje się czymś nagannym, nie występuje na rzecz zwię-

szonych możliwości odczytu informacji z obrazów, a to, co dziś wydaje się ślepią uliczką, okaże się całkowicie akceptowalną powszechnością już w niedalekiej przyszłości? I może już za dwadzieścia lat ja, ze swoim szacunkiem dla słowa pisanego, będę skazany na izolację informatyczną na poziomie codziennych sytuacji w przeciwieństwie do dzisiejszych ludzi zamyślonych nad kolorowym ekranem smartfona.

*Błażej Użyczyn
student socjologii*

„7 RAZY DZIŚ”

KSIĄŻKA ORAZ JEJ ADAPTACJA FILMOWA

Książka wcale nie musi być wybitna, aby mogła doczekać się adaptacji filmowej. Jednak nie w tym przypadku – książka Lauren Oliver pt. „7 razy dziś” jest naprawdę bardzo dobrą publikacją. Uniwersalną, chwytającą za serce, będącą źródłem refleksji. Refleksji o nas samych, naszym życiu i jego jakości, o naszym nastawieniu do innych ludzi. To ciekawe doświadczenie: zainspirować się filmem oglądanym w kinie tak bardzo, aby zechcieć przeczytać książkę, na podstawie której został stworzony film. W takiej sytuacji nie przeszkadza nam fakt, że doskonale znamy już fabułę. Po prostu chcemy to przeżyć jeszcze raz.

Na film trafiłam właściwie przypadkiem, ale wiem już teraz, że będzie mi bliski już na zawsze. Często do niego wracam, wciąż dostrzegając niezmiennie piękno w poszczególnych scenach. Fabuła filmu „7 razy dziś” jest nam znana od razu. Oryginalny tytuł książki i filmu to bowiem „Before I fall”, czyli „Zanim odejdę”. Jest zatem jasne, iż śmierć się wydarzy, i tak się dzieje już w pierwszych trzydziestu minutach filmu. Niemniej jednak, bohaterka budzi się jak gdyby nigdy nic następnego dnia. Z tą różnicą, że znów jest ten sam – śmiertelny dla niej – dzień. Taka kuriozalna pętla czasowa ma miejsce siedem razy. Bez obaw o nudę i niezmiennosc w fabule. Każdy dzień wygląda inaczej – już jeden drobny szczegół może być początkiem ogromnej zmiany. Myślę, że to dotyczy każdej płaszczyzny naszego życia. Bohaterka umarła pierwszego dnia, otrzymała jednak dar, który pozwolił jej przeżyć ten dzień po raz kolejny i kolejny. Ktoś mógłby podsumować to z ironicznym uśmiechem: „Co to za

dar? Co jej to da?”. Dla bohaterki może nie ma to już znaczenia, ale czytelnik i widz podczas zagłębiania się w fabułę doświadcza bardzo wiele. Z każdą minutą filmu czujemy więcej i widzimy więcej, często dostrzegając podo-

bieństwo między życiem filmowej Samantha a naszym własnym. Film otwiera oczy, pozwala nam zadać własnemu sumieniu pytanie: „Czy w danej sytuacji mogę się zachować inaczej – porządnie, zmienić bieg wydarzeń?”. Możemy mieć na to wpływ każdego dnia, żyjąc prawdziwie i dobrze, dostrzegając czło-

wieka w człowieku. Po filmie refleksje wręcz mnie pochłonęły. Byłam zszokowana, jak wiele błędów w codziennym życiu popełnia każdy z nas, krzywdząc przy tym – nawet nieświadomie – innych ludzi. Jak bardzo daleko jesteśmy od ludzi, którzy fizycznie są właściwie obok. Jak bardzo beztrudnie podchodzimy do życia, nie zastanawiając się nad tym, że jutro może już nie nadejść. Że już nie otrzymamy szansy, aby przywitać się z mamą, pobawić się siostrą, przejechać się samochodem z tatą, pocałować ukochanego, powiedzieć przyjaciółkom, za co je najbardziej cenimy. Samantha tej szansy już nie ma, ale my tak. Warto z tego skorzystać całym sobą, każdego dnia.

Podsumowując, fikcja literacka często nie jest jedynie wymysłem autora, którego historie nie mają nic wspólnego z rzeczywistością. To naprawdę jest jeden z tych filmów, które dotyczą duszy.

*Karolina Gomoła
studentka ekonomii – studia magisterskie*

MISTRZOSTWA EUROPY W PSW

25 czerwca 2017 roku, pod honorowym patronatem Rektora, prof. zw. dr. hab. Józefa Bergiera, na Hali Sportowej Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła, rozpoczęło się niezwykle wydarzenie sportowe. Przez cały tydzień mieliśmy przyjemność przyglądać się Mistrzostwom Europy w Trójbój Siłowym, Wyciskaniu, Przysiadzie oraz Martwym Ciągu federacji Global Powerlifting Committee.

Na Hali Sportowej Państwowej Szkoły Wyższej im. Papieża Jana Pawła II gościliśmy zawodników z 20 krajów. Przez pierwsze cztery dni swoje możliwości w trójbój siłowym oraz przysiadzie prezentowały zarówno kobiety, jak i mężczyźni. Przez kolejne trzy dni Mistrzostw swoje rekordy bili zawodnicy i zawodniczki w martwym ciągu i wyciskaniu. Trójbój siłowy to dyscyplina łącząca w sobie trzy konkurencje – przysiad ze sztangą, wyciskanie leżąc oraz martwy ciąg. Boje zawsze są wykonywane w tej właśnie kolejności, zawodnik ma trzy podejścia do każdego z nich, na ogólny wynik składa się suma najlepszych wyników ze wszystkich bojów.

Organizatorzy – Federacja Global Powerlifting Committee reprezentowana przez jej prezydenta na Polskę, pana Franciszka Szabluka, oraz Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej, której reprezentantem była mgr Justyna Sadowska, wiceprezes AZS PSW Biała Podlaska – dołożyli wszelkich starań, aby tak duże przedsięwzięcie mogło należycie przebiegać.

25 czerwca, na uroczystym otwarciu zawodów nastąpiło wniesienie flag wszystkich krajów startujących oraz odegranie ich

hymnów państwowych. Swoją obecnością uroczystość uświetnił patron honorowy mistrzostw, Rektor Państwowej Szkoły Wyższej w Białej Podlaskiej, prof. zw. dr. hab. Józef Bergier oraz pani Kanclerz, dr Dorota Kar-

wacka i prezes AZS PSW Biała Podlaska, mgr Marcin Kasprówicz. Zawitali do nas również reprezentanci federacji GPC ze wszystkich europejskich krajów.

Przez cały tydzień trwania Mistrzostw Europy odbyło się prawie 500 startów, udział wzięło ponad 300 zawodników z 20 krajów Europy. Rekordy pobite przez zawodników robiły naprawdę ogromne wrażenie, przykładem niech będzie wynik Petera Petrasa: 1100 kg! Sportowcy cały czas zarażali swoją motywacją do działania i pozytywną energią, nie było miejsca na zmęczenie, tylko na radość ze spełnianych marzeń sportowych. Osoby zainteresowane wynikami z całości zawodów zapraszamy na stronę internetową federacji GPC: www.worldgpc.com.

*mgr Justyna Sadowska
wiceprezes AZS PSW Biała Podlaska
Magdalena Mazuryk
studentka finansów i rachunkowości*

AZS PSW Biała Podlaska wicemistrzem Polski juniorek

W dniach 24-30 czerwca w Białej Podlaskiej rozegrano finałowy turniej klubowych mistrzostw Polski juniorek w piłce nożnej. Gospodarzem imprezy był znajdujący się po raz drugi wśród ośmiu najlepszych drużyn dziewiętnastolatek (pierwszy raz w 2015 roku) AZS PSW Biała Podlaska. Nasz zespół spisał się znakomicie, zdobywając wicemistrzowski tytuł, co jest największym sukcesem w blisko piętnastoletniej historii istnienia w naszej uczelni kobiecego zespołu piłkarskiego.

W pierwszej fazie drużyny rywalizowały w dwóch grupach. W grupie A los skojarzył Olimpię Szczecin, Unifreeze Górzno, UKS Gimnazjum Istebna oraz gospodynie, natomiast w grupie B znalazły się: Stilon Gorzów

Mikołajczak dała akademiczkom ponowne prowadzenie, ale córka trenera Grzegorza Bały znów zniwelowała stratę, tym razem strzałem z wolnego. W drugiej połowie piłkę do siatki kierowała już tylko piłkarka

grupowej kolejce, z UKS Gimnazjum Istebna. Już do przerwy prowadziła 4:0, by ostatecznie wygrać 6:1, a łupem bramkowym podzieliły się tylko dwie zawodniczki. Klaudia Lefeld trafiła cztery razy,

mógł ochłoniąć. Emocji było co niemiara, a bramkowe akcje – co kolejna, to piękniejsza. Początkowo, po голу Roksany Ratajczyk, bliżej gry o złoto były szczecinianki, lecz po dwóch minutach Gabriela Ulatowska uderzeniem w okienko wyrównała. Ta sama zawodniczka podwyższyła po przerwie na 3:1, ponieważ jej trafienie poprzedził gol Klaudii Lefeld. Nadzieje rywalków obudziła jeszcze Roksana Ratajczyk, jednak wynik (3:2) do końca nie zmienił się i to w białskim obozie zapanowała po końcowym gwizdku ogromna radość.

nego czasu, wszyscy zaczęli zacierać dłonie przed planowaną serią jedenastek. Niestety, w ostatniej akcji meczu na strzał zza pola karnego zdecydowała się Klaudia Nogalska i piłka wpadła do siatki tuż przy dalszym słupku białskiej bramki. Srebrne medale i tytuł wicemistrza Polski wywalczyły: Natalia Bąk, Anita Bosak, Karolina Chwalczuk, Justyna Cynowska, Dominika Gąsieniec, Klaudia Gocel, Wiktoria Kuciewicz, Klaudia Lefeld, Weronika Matejuk, Milena Mikołajczak, Julia Najdyhor, Klaudia Oznańska, Gabriela Ulatowska, Wiktoria

Puchary i nagrody drużynom i zawodniczkom wręczyli: trener reprezentacji U-19 Marcin Kasprowicz oraz Grzegorz Stefanowicz z departamentu rozgrywek krajowych PZPN. Turniej wpisał się do historii kobiecego piłkarstwa nie tylko w naszej uczelni, ale także w wymiarze krajowym. Jak podkreślała większość obserwatorów, zespoły zaprezentowały wysoki poziom sportowy, organizacja była bez zarzutu, murawy boiska uczelnianego, Podlasia i międzyrzeckiego MOSiR Huraganu, na które przeniesiono spotkanie z zalanego przez burzę stadionu AP TOP-54,

Mecz finałowy cieszył się dużym zainteresowaniem kibiców

Piłkarki AZS PSW długo nie mogły pogodzić się z poniesioną w ostatniej akcji porażką

Marcin Kasprowicz i Grzegorz Stefanowicz nagradzają najsukceszniejszą w turnieju Klaudię Lefeld

Radość z wicemistrzostwa Polski nasz zespół wyraził dopiero po otrzymaniu pucharu i srebrnych medali

Wielkopolski, Medyk Konin, UKS SMS Łódź i Respekt Myślenice. Grano w nich systemem „każdy z każdym”, a stawką był awans do półfinału, do którego kwalifikowały się po dwa najlepsze zespoły.

Piłkarki AZS PSW na otwarcie imprezy zmierzyły się z Unifreeze Górzno i już w ciągu pierwszych dwudziestu minut padły w tym meczu cztery gole. Wynik otworzyła Dominika Gąsieniec, wyrównała z karnego Agata Bała, już w następnej akcji Milena

Unifreeze Zuzanna Domagalska. Najpierw zaliczyła tzw. swojaka, by w doliczonym czasie pokonać Klaudję Gocel. Regulaminowy w przypadku końcowego remisu konkurs rzutów karnych 4:3 wygrały białczanki, spośród których jedenastki wykorzystały: Klaudia Lefeld, Wiktoria Kuciewicz, Dominika Gąsieniec i Anita Bosak (jako ostatnia nie musiała już strzelać Justyna Cynowska). Zwycięstwo, na dodatek wysokie, drużyna Roberta Różańskiego odniosła w drugiej

a Gabriela Ulatowska dwukrotnie. A że tyle samo punktów miała po dwóch meczach Olimpia Szczecin (4:1 z Istebną oraz 0:0 i 3:2 w karnych z Unifreeze), jej konfrontacja z akademiczkami miała zadecydować kto zagra w finale z Medykem Konin (2:1 z UKS SMS Łódź, 3:0 ze Stilonem Gorzów Wielkopolski, 1:0 z Respektem Myślenice). Ten, kto przyszedł, by ją zobaczyć, na pewno długo po końcowym gwizdku nie

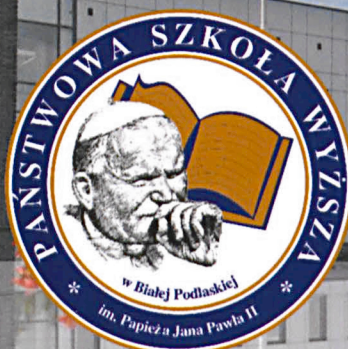
Jeszcze większych emocji dostarczył sam finał, obfitujący w niespotykane dużą ilość sytuacji bramkowych. Piłkarki AZS PSW kontynuowały dobrą grę i to one w drugiej połowie były bliższe zdobycia złotych medali. Kapitałną partię rozgrywała Dominika Gąsieniec, ale niestety nie mogła pokonać znakomicie interweniującej między słupkami Moniki Sowalskiej. Gdy ostatni z nią pojedynek przegrała w trzeciej minucie doliczo-

Wojtczuk i Agata Wołos. Kierownikiem drużyny był Łukasz Wasąg, a fizjoterapeutą Andrzej Gładoch. Trzecie miejsce w mistrzostwach zajęła UKS SMS Łódź, po zwycięstwie 2:1 nad Unifreeze. Królową strzelczyń, z pięcioma trafieniami, została Klaudia Lefeld (AZS PSW), tytuł najlepszej zawodniczki organizatorzy przyznali Annie Zając (Medyk), a najlepszej bramkarce jej klubowej koleżance – Monice Sowalskiej.

również. Rektor Józef Bergier oraz prezes AZS PSW Marcin Kasprowicz z satysfakcją przyjmowali wyrażane przez uczestników pochlebne opinie, a obecni na stadionach kibice gorąco komentowali przebieg niezwykle emocjonujących spotkań, szczególnie tych z udziałem prowadzonego przez trenera Roberta Różańskiego białskiego zespołu.

Roman Laszuk
Fot: Autor

www.pswbp.pl

Państwowa Szkoła Wyższa im. Papieża Jana Pawła II w Białej Podlaskiej

ZAPRASZAMY!

Studia **LICENCJACKIE**

- bezpieczeństwo narodowe
- ekonomia
- dietetyka
- filologia angielska
- filologia rosyjska
- finanse i rachunkowość
- pedagogika
- pielęgniarstwo
- ratownictwo medyczne
- socjologia
- turystyka i rekreacja
- zarządzanie

Studia **MAGISTERSKIE**

- bezpieczeństwo narodowe
- ekonomia
- fizjoterapia
- pielęgniarstwo
- turystyka i rekreacja
- zdrowie publiczne

Studia **INŻYNIERSKIE**

- budownictwo
- informatyka
- mechanika i budowa maszyn
- rolnictwo

Studia **JEDNOLITE MAGISTERSKIE** (pięcioletnie)

- fizjoterapia

Sekcja Promocji i Rekrutacji
rekrutacja@pswbp.pl

+48 83 344 99 30
www.pswbp.pl